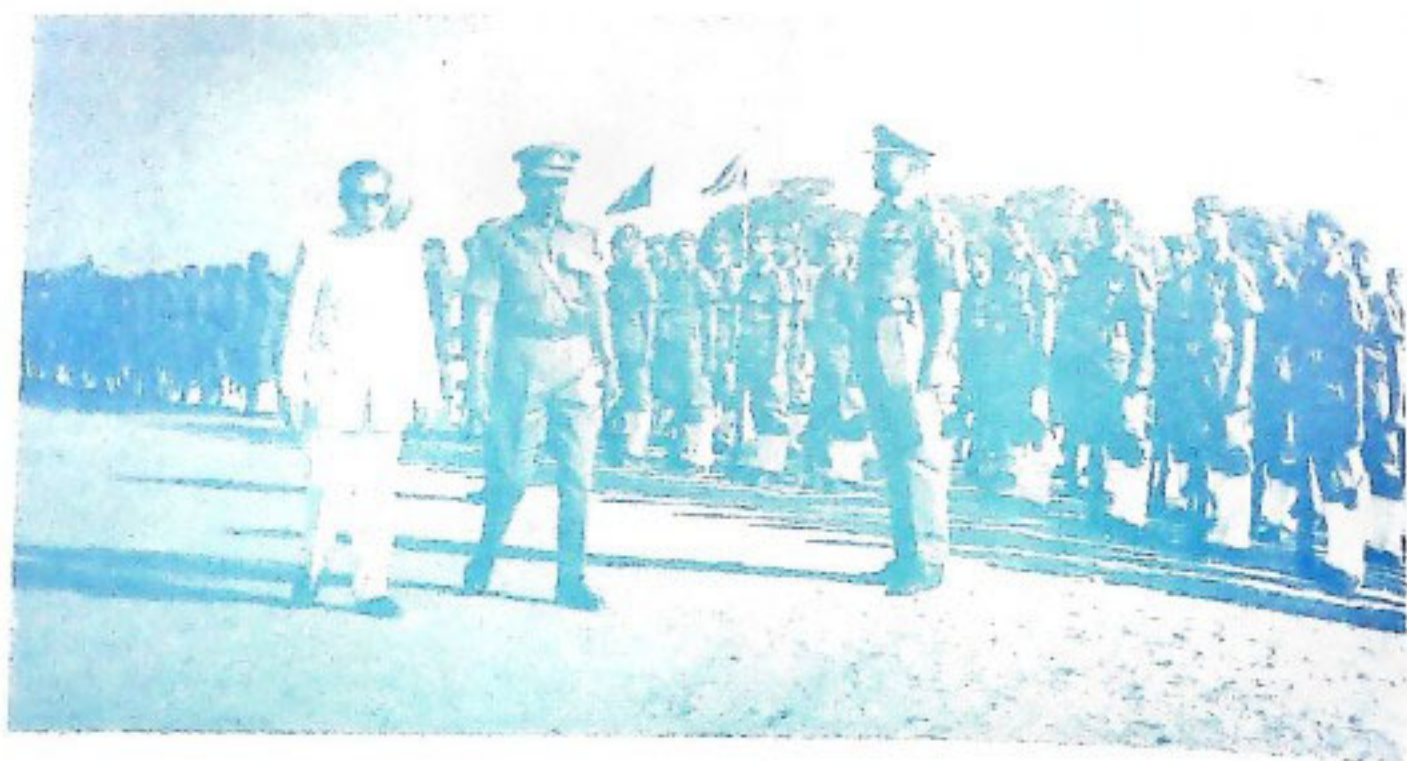

ଦିବ୍ୟପୁର ୧୯୭୭

ଭକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମାନ

6342
22/1/73

ଆଞ୍ଚଳିକ ସେନାବାହିନୀ ଦିବସ ପାଳନ ଉପକାଂକ୍ଷ ୧୯୬୭ ନଭେମ୍ବର ୨୦ ତାରିଖର ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ
ଅନୁଷ୍ଠିତ ୧୨୦-ଆଞ୍ଚଳିକ ପଦାଭିକ୍ଷାଦିନୀ ପଦକର୍ତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ପାଦନା ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଏନ୍. ଶଙ୍କର
ପରିଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି ।

୧୯୬୭ ଡିସେମ୍ବର ୨୦ ତାରିଖ ଦିନ ଓଡ଼ିଶାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଏନ୍. ଶଙ୍କର ସଭା ପରଦାରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ମାନଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲେଖନୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ
ପଦକର୍ତ୍ତ୍ୱ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ରମେଶ୍ୱରୀ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ।

ଭୂକଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୧୯୭୭-ଡିସେମ୍ବର ; ପୌଷ
୧୮୯୮ ଶତାବ୍ଦ
୩୩ଶ ଭାଗ : ପଞ୍ଚମ ସଂଖ୍ୟା

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ, ସରକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବରକାରୀ ତଥ୍ୟର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣ "ଭୂକଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ"ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ବିଷୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆକାରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥାଏ । ସେଭଳି ବିଷୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅନୁମୋଦିତ ମୂଳ ପାଠ ଦେଖି ଛାଡ଼ିବା ଲାଭକୁ ହରଡ଼ି ।

ସୂଚୀ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ)

'ଭୂକଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ' ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ସ୍ତୋତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲେ ପ୍ରକା ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରା ସବୁସ୍ତରରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ଦୋଷ ବୁଝିବାକୁ ଶକ୍ତ ନାହିଁ ।

ପ୍ରସଙ୍ଗ ନିମ୍ନେ

ନୂତନ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଦାୟିତ୍ୱ	୧	
ସମାଜପାଇଁ - ଜୀବନପାଇଁ			
ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ଶ୍ୱତ୍ୟପାଳଙ୍କ ସମାଧା	୫	
ଶାସନ ସଂସ୍କାର	୭	
ବୃକ୍ଷ ସେବଣ ଏକ ଯଜ୍ଞ	୯	
ଜନ ଛାଂଖ୍ୟା ବୁଝିଏକ ବିଷୟ ସଂକଟ	୧୩

ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି

କବିବର ରାଧାନାଥଙ୍କର ପଠାଣୀ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ (ଦରବାର କାବ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ)	୧୭
---	-------	----

ମହିଳା ମହିଳା

ଓଡ଼ିଶାରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚୈଷୟିକ ତାଲିମ ବ୍ୟବସ୍ଥା	୧୯
--	-------	----

ଶିଷ୍ଟ ଓ ବିଶିଷ୍ଟ

ଡ଼ି. ଭାସ୍କର ରାଓ	୨୧
-----------------	-------	----

ଆଜିର ଓଡ଼ିଶା

ଅମ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ମୂଳ ଲକ୍ଷ କଣ ?	୨୩
ଶିଳ୍ପ ପରିଚ୍ଛେଦନାରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ଓ ଅଗ୍ରଗତି ।	୨୭
ତାଳଦେର ସାରକରଖାନା ନିର୍ମାଣ କାମର ଅଗ୍ରଗତି	୩୩
ପ୍ରଗତି ପଥେ ବାଲିଖଜାରା କୂଳ	୩୫
ପ୍ରଗତି ପଥେ - ଅମ ଜିଲ୍ଲା କେନ୍ଦ୍ରର	୩୭
ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ କଣ କହୁଛି ।	୪୧

ଘଟଣା ପ୍ରବାହ

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରୀ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ, କଟକ
ବାର୍ଷିକ ବେସ-୯ ୧୦'୦୦ ପୁସ୍ତିକ-୯ ୧'୦୦

ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ:
ଶ୍ରୀ ଅତ୍ୟୁଧ ନାରାୟଣ ଚିତ୍ତୁରୀ
ଆଇ. ଏ. ଏସ୍.,
ସେକ୍ସ ସପର୍ସ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ସମ୍ପାଦକ:
ମହାପାତ୍ର ନୀଳମଣି ସାହୁ
ସହକାରୀ ସମ୍ପାଦକ:
ପ୍ରହରାଜ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ନନ୍ଦ
ପଦ୍ମସୋମୀ ସମ୍ପାଦକ:
ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ
ଶ୍ରୀ କଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା
ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ୍ଟ:
ଶ୍ରୀ ଅସୂର୍ ମୁଖାଜୀ
ମୁଦ୍ରଣ:

ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ବାଣୀ

सत्यमेव जयते

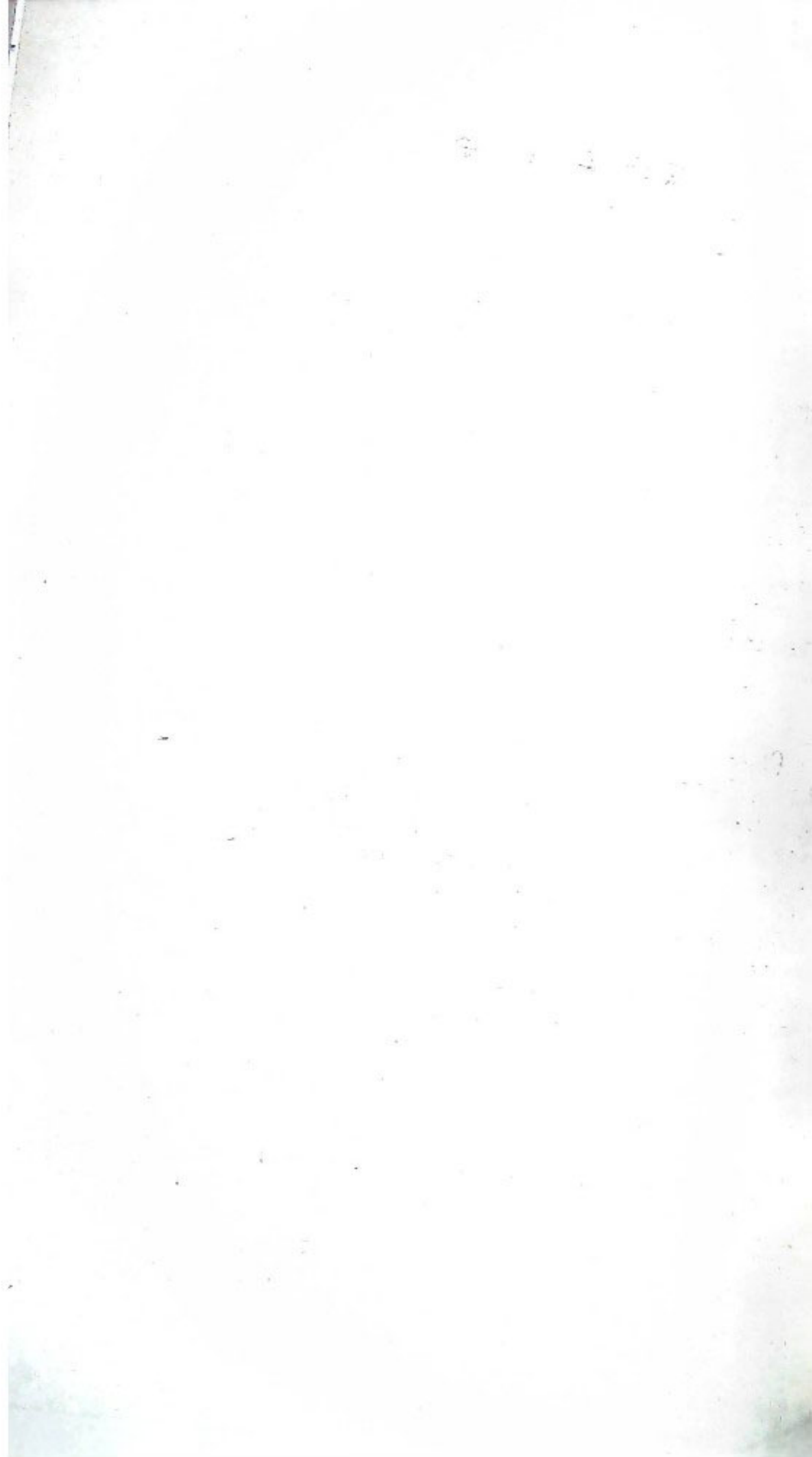
ରାଜ ଭବନ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୧୭ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୭୭

ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ ସଙ୍ଗେ ଗଡକାଳିଠାରୁ ମୁଁ ରତ୍ନ ଶାସନ
ତାହାଦି ବୁଝି କରୁଛି । ଯେଉଁମାନେ ମରୁଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ହେବୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଠି ଏବଂ କରୁଛନ୍ତି
ଯାହାଦି ଅବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ରତ୍ନମାନ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତା
କରୁଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ସମାପନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣକାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ମୋର ଏବଂ ମୋ
ଶାସନକର୍ମର ଦର୍ଶନ କାର୍ଯ୍ୟ । ଏ ଦିନେ ବିଭିନ୍ନ ମତବାଦର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ତଥା
ଅନ୍ଧାର କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନ୍ତରିକ ସହାୟା ଓ
ସହଯୋଗ ମୁଁ ପାଇବି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ମୁଁ ଓ ମୋର ସପକ୍ଷୀ ଶ୍ରୀ ଏମ. ରାମକୃଷ୍ଣାୟା
ରତ୍ନ ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା, ବିଶେଷତଃ ରତ୍ନମାନର ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ସହିତ ଗଠନମୂଳକ ଆଲୋଚନା ବା ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ । ଆପଣମାନଙ୍କଠାରୁ
ଯେଉଁ ସହଯୋଗ ଓ ସହାୟା ଆଶା କରୁଛି, ତାହାର ସମାପନ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାପାଇଁ ମୋ
ଶାସନ କଳ ଅନୁରକ୍ତି ଓ ଆନ୍ତରିକତା ପତ୍ରକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିବି । ଏହି
ସଂପର୍କରେ ରତ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯୋଜନା ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ସ୍ୱଳ୍ପ
ସମୟକୁ ବ୍ୟକ୍ତିତେ ମତବାଦ ଭୁଲି ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରକେଶରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ରତ୍ନରେ
ନିଶ୍ଚିତକ୍ରମେ ନିର୍ମଳ ଶାସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ମୁଁ ଉଦ୍ୟମ କରିବି । ମୋର ଯେଉଁ ଅତିସର-
ମାନଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋତେ ରତ୍ନ ମନସ୍ୟାମାନଙ୍କର ସମାଧାନ
ନିମନ୍ତେ କଠିନ, ଆନ୍ତରିକ ତଥା ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଶିବ ନାରାୟଣ ଶଙ୍କର
ରାଜ୍ୟପାଳ, ଓଡ଼ିଶା

ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିନାୟକ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ବେତାର ଭାଷଣ

“ଅର୍ଥୋପାଦାନ ତାହା, ଅମ ରାଜ୍ୟର ଲୋକନୈତିକ ଓ ପ୍ରଶାସନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି । ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ନୁହେଁ । ବରଂ ଏହା ଦ୍ୱାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଅନୁପ୍ରାପ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା ବୋଲି ଛତିଦ୍ୱାର କହିବ । ଯେପରି ପରିସ୍ଥିତି ଦେଇ ଅମେ ରହି କରୁଥିଲୁ ତାହାର ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୁଏତ ଅନୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଚିନ୍ତାକାର ହୋଇପାରେ । ଯାହାହେଉ, ଅନୁମାନଙ୍କର ସୌଭାଗ୍ୟ ଓ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଅଗାଧୀନ ପଳକେ ଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୋତ ସହିତ ସାମିଲ ହେବାପାଇଁ ପୁଣିଥରେ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଗ ଦିଆଯିବ । ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପଳକେ ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକ ମଙ୍ଗଳମୟ ହେବ ।

“ଅତି ଅପହେରେ ଅମ ରାଜ୍ୟର ନୂତନ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ ଗଠନ ହେବ ବୋଲି ଏହି ନୂତନ ସରକାରର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଅନୁମାନେ ସଚେତନ । ଓଡ଼ିଶାର ଅଗଣିତ ନରନାରୀଙ୍କର ଆଶା ଓ ଆଶାଂସାକୁ ସଫଳ ରୂପ ଦେବାପାଇଁ ମୁଁ ଓ ମୋ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳର ସଦସ୍ୟମାନେ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ କରିବୁ । ପଞ୍ଚିତ, ଅଭିଭୂତିତ ଜନତାର ଧରଣରେ ଆମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓକ୍ଷରେ ନିଯୋଜିତ ରହିବୁ । ମୋ ପରେ ଓ ମୋ ପରପୋଷୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଏତିକି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବାପାଇଁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ ସୁଦୃଢ଼, ଦକ୍ଷ, ନିର୍ମଳ ସରକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ । ସାଧାରଣ ଜନତାର ହିତ ସାଧନ ଓ ଜାତୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପରିପୂରଣ ସରକାରର ମୁଖ୍ୟ ଆଦିମୁଖ୍ୟ ହେବ । ଅମେ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାସନ କରୁଛି ବା ରାଜ୍ୟ ଚଳାଇଛି—ଏହିକି ମନୋରାଜ୍ୟ ପରିହାର କରି ରାଜ୍ୟର ସେବାକୁ ମୁକ୍ତମନ୍ତ୍ର କରି ଅମର ସାହିଧାନିକ ଦାୟିତ୍ୱ ଭୁଲୁଛି ।”

“ଉତ୍ତରାୟ ଜନତାର ସିଦ୍ଧ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରତୀକ ଅମ ପ୍ରିୟ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କରି ଚୈତ୍ତ୍ୱିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଓ ସୁରୋପଯୋଗୀ ବିଦ୍ୟାଧାର ଆଧୁନିକ ଭାରତକୁ ତା’ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ଅଗ୍ରପଥ ଦେବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଛି । ଦେଶକୁ ହିଂସା, ଅସୁଖକଳା, ପୁରକରି, ଶାନ୍ତି, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପ୍ରଗତି ମାର୍ଗରେ ପରିଭୂକିତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କରି ନେତୃତ୍ୱ ଅମ ଜାତୀୟ ଜୀବନରେ ଏକ ନୂତନ ଅଧ୍ୟାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଭରୁଣୀ ପରିସ୍ଥିତି ଜାରିହେବା ପରେ ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ନୂତନ ଅଭିବେଗର ସନ୍ଧାନ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ୨୦ ଦିନୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସାମକୁ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ୫ ଦିନୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅମ ଜାତୀୟ ଜୀବନକୁ ସମୁଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିବା ପାଇଁ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଅନୁସୂଚିତ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଏହାର ପଫଳତା ପାତ ସରକାର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲଗାଇ ଆପ୍ରାଣ ଦେବା କରିବେ । ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚେରମାଟି ରହିଥିବା ଅଜ୍ଞାନ, କୁସଂସ୍କାର ଓ ଅବିଶ୍ୱାସ ଲୋପ କରିବା ଦିଗରେ ଶ୍ରୀ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ୫ ଦିନୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବିଶେଷ ସଫଳ ହୋଇଛି । ସୁଦ୍ଧା କଂଗ୍ରେସର ଚନ୍ଦ୍ରମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଦେବା କରୁଥିବାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ପରେ ଓ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

“ରତ୍ନର ବହୁବିଧ ସମସ୍ୟା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାବେଳେ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ସୁଭବତଃ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଏମିତି ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବ । ଚଳିତ ବର୍ଷର ବୃଦ୍ଧିହୀନତା ଫଳରେ ଫସଲର ଉତ୍ପାଦନ ଘଟି ଚାଲିବ ଋଷା ଓ ଶ୍ରମିକ ଦୁଃଖକୁ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖଦୂର୍ଦ୍ଦଶା ମୋଚନ କରିବା ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରଧାନ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ । ଯେଉଁ ଗରିବ ଲୁମ୍ପିନ ଶ୍ରମିକମାନେ କାମଧରା ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ହରିଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କାମଧରା ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ତତ୍ପରତାର ସହ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସାହାଯ୍ୟ ଆଣି ଓ ରତ୍ନର ନିଜ ସମ୍ବଳ ବିନିଯୋଗ କରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ କର୍ମନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ । ବନ୍ୟା, ବାତ୍ୟା ଓ ମରୁଡ଼ି ଯୋଗୁଁ ଆମ ରତ୍ନବାସୀ ଅନେକ ସମୟରେ ଶକ୍ତିଶୂନ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଏ ସମସ୍ୟାର ସ୍ୱାୟତ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଆମ ସରକାର ସତତ ଯତ୍ନଶୀଳ ରହିବ । ମରୁଡ଼ି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆନ୍ତରିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି । ଆଜମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଗଭୀର ସ୍ନେହ ଓ ସହାନୁଭୂତିର ନିଦର୍ଶନ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ରିଲିଫ୍ ପାର୍ଟିରୁ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେଇଛନ୍ତି ।

“କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ ରତ୍ନ ଅନ୍ୟ ରତ୍ନ ତୁଳନାରେ ବହୁ ପକ୍ଷରେ ପଡ଼ି ରହିଛି । କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଓ ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରସାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ରତ୍ନରେ ରହିଥିବା ବିପୁଳ ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପଦର ବିନିଯୋଗ କରି ଅର୍ଥନୀତିକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯିବ । ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ରତ୍ନରେ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରସାର ଯେଉଁଳି ହେବା ବନ୍ଧା ତାହା ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରସାର ପ୍ରତି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବ, ଯାହା ଫଳରେକି ରତ୍ନର ଅର୍ଥନୈତିକ ଯେରୁଦଣ୍ଡ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇପାରିବ । ଶିଳ୍ପ ପ୍ରସାର ସମ୍ଭବ ହେଲେ ଶିକ୍ଷିତ ବେକାରମାନଙ୍କର କର୍ମନିଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ସମ୍ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ । ରତ୍ନର ଦ୍ରୁତ ଶିଳ୍ପାୟନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯିବ । ଭୂସଂଚାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଅବଶ୍ୟ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ।

“ଆମ ରତ୍ନର ଆଦିବାସୀ, ହରିଜନ ତଥା ଅର୍ଥନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସରକାର ଯତ୍ନରେତନ ସଚେତନ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ବିଧାନ ଜାତୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତି କେନ୍ଦ୍ରର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ମରୁବେଳେ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇ ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ । ଏ ଦିଗରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଚାଲି ଚାଲି ଓ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତିଆରିରେ ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ । ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ମହାଜନମାନଙ୍କ ଶୋଷଣରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କଠୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଏବଂ ନିଶା ନିବାରଣ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେବ ।

ସରକାର ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ନଗର ଉନ୍ନୟନ ପ୍ରଭୃତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଯଥୋଚିତ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ । ମୋଟ ଉପରେ ଓଡ଼ିଶାର ଅନଗ୍ରସରତା ଦୂରକରି ଯତ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଶର ଉନ୍ନତ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ଜାତୀୟ ପ୍ରଗତିର ପରିପୁରକ ଭାବେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ନୂଆ ରୂପ ଦେଇ ଚଳିବା, ଆମ ସରକାରଙ୍କର ଧ୍ୟେୟ ହେବ ।

ରତ୍ନର ଉନ୍ନତି କଥା ବିକାଶ କଲବେଳେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯେକି ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ ହେବ, ସେମାନଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ମୁଁ ସଚେତନ । ଛାତ୍ର, ଯୁବକ, କୃଷକ, ଶ୍ରମିକ, ବୃଦ୍ଧିଜୀବୀ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଦିନକୁ ଦିନେତନ କରୁଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଉନ୍ନତି ଓ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ଏବେ ଏକ ନୂଆ ସୁଯୋଗ ଆସିଛି, ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ନିଷ୍ଠା ଓ ଆନ୍ତରିକତାର ସହ ରତ୍ନ ଯଥା ଦେଶର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଶପଥ ନେବା । ଏ ଦାୟିତ୍ୱ ସଂପାଦନ ପାଇଁ ମୁଁ ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସହଯୋଗ କାମନା କରୁଛି । ଓଡ଼ିଶାକୁ ନୂଆ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ଆଜି ଆମକୁ ଯେଉଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି ତାହାର ସଦୁପଯୋଗ କରି ସୁଖା ଓ ସମୃଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା ଗଢ଼ିବାକୁ ମୁଁ ରତ୍ନବାସୀଙ୍କୁ ବିନମ୍ର ବିବେଚନା କରୁଛି ।

କରମସିଦ୍

ନୂତନ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଦାୟିତ୍ୱ

ଏହିମାସ ଖୋଳ ତାରିଖରେ ଶ୍ରମତା ନିର୍ଦ୍ଦିନୀ ଶତପଥୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଯଦୁ ଭଦ୍ରପା ଦେବାରୁ ସଭାରେ ସ୍ୱାଗତୀ ଶାସନ କାରିହେଲେ । ଏବଂ ମାନ୍ୟତର ସଭ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ଶିବନାୟକ ସହର ଓଡ଼ିଶାର ବିଧାନସଭାକୁ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳପାଇଁ ମୁକତକାର ରଖିବାର ଘୋଷଣାକରି ଶାସନସଭାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକର୍ଷ ଦୈନିକପୂର୍ବପାଳ ଫଳରେ ପ୍ରାୟ ସବୁଜିଲ୍ଲାରେ ଉଚ୍ଚତ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖା ଦେଇଛି । ଏକର୍ଷ ଏବଂ ତମ୍ ତର୍ଷା ହୋଇଛି ଯେ କୁଅ ପୋଖରୀରେ ମଧ୍ୟ ଅତିଠାରୁ ପାଣି ଖୁଣିଗଲୁଣି । ଏହି ଉଚ୍ଚତ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ଭାଳିବା ଲୁଣି ସଭ୍ୟବାସୀ ଖୁବ୍ ସାହସ ଓ ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତଥାପି ଏହା ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟାଏ ଅସୁରଭାଜି ମାଡ଼ିବହିଛି ।

ମାନ୍ୟତର ସଭ୍ୟପାଳ ଶାସନ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପରେପରେ ତୁଁ ତାଙ୍କର ଉପଦେଶା ଶ୍ରୀ ସମସ୍ତସ୍ତାୟୀକ ପରମର୍ଶରେ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀୟ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସମନ୍ୱୟ ଆଲୋଚନା କରି ରାଜ୍ୟର ଏହି କୋଳ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତିର ଦୃଢ଼ ମୁକାବିଲା କରିବା ଦିଗରେ ଆଶୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଇତିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ ରାଜ୍ୟର ମରୁଡ଼ି ପ୍ରସାରିତ ଅସୁସ୍ଥାୟ ଲୋକଙ୍କପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଦଫାରେ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଡାନ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାକୁ ମରୁଡ଼ି କବଳରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାଲାଗି କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଚମ୍ପୁ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା ଦେଇଛନ୍ତି । ସଭ୍ୟ ସରକାର ସବୁମତେ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିଜ୍ଞ ଓ ସକ୍ରିୟ । ସଭ୍ୟର ନେତୃତ୍ୱାନାୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରତି ଖୁବ୍ ସଚେତନ ରହିଛନ୍ତି । ବିପଦରେକେ ବିପଦକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉହେଉ ଅନେକ ନୂତନ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟକୁ ଯଦି ଆମେ ସଦୃଶପୋଷ ନକରିପାରିବା—ଯଦି ଆମେ ସରକାରଙ୍କ ପୋଷଣା ସଙ୍ଗେ ଠିକ୍ ଭାବେ ସହଯୋଗ ନକରିପାରିବା—ତେବେ ଆମେ ବିପଦକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ପରିଣତ କରି ପାରିବା ନାହିଁ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଜାତି ଧନ୍ୟ ଯେ ଜି ବିପଦରେ ଉଦ୍ଧୃତ୍ୟ ନ ହୋଇ ବିପଦକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ପ୍ରାଣମୁହଁ ଲୁଣିପକେ ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶାନ୍ତୀ ଗୋଟିଏକଥା ଉପରେ ବାରମ୍ବାର ହୋଇ ଦେଇଥାନ୍ତି—ତାହା ହେଉଛି କଠିନ ପରିଶ୍ରମ । ପ୍ରକୃତରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଫଳରେ ହିଁ ଆମେ ଏହି ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ । ସରକାରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମେ ଏପରି କେତେକ ଯୋଜନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବେକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆମକୁ ଉପାଦେଇ ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗାଦିରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସରକାର ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁ କାମ ଯୋଗାଇ ଦେବ ଯୋଜନା କଲେଣି । ବହୁ କୃପ, ପୁଷ୍ଟିଶା ଓ ଜଳସେଚନର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଦିଶିବ । ମଧ୍ୟ ସରକାର ଖୁବ୍ ସହାୟ ହୋଇ ଉଠିଲେଣି ।

ତେଣୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗରୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାର ଦାୟିତ୍ଵ କେବଳ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗିଯେବା ହେବ ପୁରୁତନ କାଳର କଥା । ସମଗ୍ର ଜାତି ଏହାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ଵ ନୁହେଁ କେବଳ । ଏହାମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଜାତୀୟ ଦାୟିତ୍ଵ ।

ପଠାଣୀ ସାମନ୍ତ

(ଦୁଇ)

ଓଡ଼ିଶାର ଉତ୍ତରପଞ୍ଚାୟତୀ ସେକାଳର ଗୋଟିଏ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟ । ସେଇଠି ସମସ୍ତ ମସିହା ପୌଷ କୃଷ୍ଣାଷ୍ଟମୀ ତିନି ବହୁଶେଖର ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପିତା ଶ୍ୟାମବନ୍ଧୁ ସିଂହ ଓ ମାତା ବିଷ୍ଣୁମାଳା ଦେବୀଙ୍କୁ ବହୁ ବନ୍ଧରେ ଏହି ରେବାଣୀ ପିଲାଟିକୁ ଲାଳନ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ମାତ୍ର ପିଲାଟିକୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦୁର୍ଗତ ହୋଇଥିଲେ ବି ବୟସକୃତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ନିଜର ମାନସିକ ଉତ୍ତର ଦ୍ଵାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମେଲିତ କରିବା ଦେଇଥିଲେ । ପିଲାଟିକୁ ତାଙ୍କର ତାଙ୍କନାମ ପିଲା ପଠାଣୀ । ସେହି ନାମରେ ହିଁ ସେ ବଡ଼କାଳକୁ ପଠାଣୀ ସାମନ୍ତ ରୂପେ ବିଶ୍ଵବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲେ ।

ସଂସ୍କୃତ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରମୁଖ ରୂପରାଜି ଲାଭକରି ପଠାଣୀସାମନ୍ତ ତ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶବ୍ଦକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଆଦୌ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଦୂରଦାକ୍ଷଣ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମଧ୍ୟ ସେ ଆଖିରେ ଦେଖି ନ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଆର୍ଯ୍ୟଭଟ୍ଟ, ବସୁଦେବସିଂହ, ଭାସ୍କର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ତ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ସେ ପୁଞ୍ଜୀପୁଞ୍ଜ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର କେତେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରତି ସେ ସଂଶୟରାତ ହୋଇ ନିଜେ ସାମାନ୍ୟ କାଠି କେତେକ ସାହାଯ୍ୟରେ ମହାକାଶର ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କର ଗତିବିଧି ନିରୀକ୍ଷଣ ପୂର୍ବକ ଏବଂ ତ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗଣିତ ଶାସ୍ତ୍ରର ଅନୁସରଣ ପୂର୍ବକ କେତେକ ନୂତନ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପରି ତଥ୍ୟ “ସିଦ୍ଧାନ୍ତଦର୍ପଣ” ନାମକ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତତ୍କାଳୀନ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜର ଫିଜିକ୍ସ ଅଧ୍ୟାପକ ଯୋଗେଶଚନ୍ଦ୍ର ରାୟ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥର ଭୂସଂସା ପ୍ରଶଂସା କରି ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶର ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ର ପତ୍ରିକାକୁ ଜଣାଇଲେ । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ତତ୍ତ୍ଵଶେଖରଙ୍କର ସମସ୍ତ ମତବାଦକୁ ଗୁହଣ ନ କଲେ ସୁଦ୍ଧା ବହୁତ ତାଙ୍କର ବହୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରଶଂସାର ସହିତ ମାନି ନେଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ତତ୍କାଳୀନ ବିଦ୍ଵିତ ସରକାର ପଠାଣୀସାମନ୍ତଙ୍କୁ “ମହାନହୋପାଧ୍ୟାୟ” ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତ କରିଥିଲେ ।

ଦୂରଦାକ୍ଷଣ ସହ ସହ ଅପରିଚିତ ଭନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଏହି ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୁର୍ବ୍ୟକ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅବଶ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଆମର ଏହି ପୃଥିବୀ ସ୍ଥିର ରହିଛି । ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନେ କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଭ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି—ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସେହି ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମର ଏହି ସ୍ଥିର ପୃଥିବୀକୁ ପରିକ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ପୃଥିବୀ କହନ୍ତି ଯେ ତତ୍ତ୍ଵ ହେଉଛି ଆମ ପୃଥିବୀର ଏକ ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ ଉପଗ୍ରହ ।

ଅବଶ୍ୟ ଭୂ-ଭ୍ରମଣବାଦ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କର ଏପରି ଆବିଷ୍କାର ଏବେ ଆଉ ବିଜ୍ଞାନୀ ମହଲରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଏକଥା ଭାବିଦେଲେ, ତ୍ୟୋତିଷ ମାନଙ୍କର ଗତିବିଧି, ତତ୍ତ୍ଵଗ୍ରହଣ, ସୂର୍ଯ୍ୟପରାଗ, ବିଭିନ୍ନ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକର ଉଚ୍ଚତା ପ୍ରଭୃତି ସମ୍ବନ୍ଧେ ସେ ନିଜଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିତ ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ସାହାଯ୍ୟରେ ଯେପରି ନିର୍ଭୁଲ ଗଣନା କରି ଯାଇଛନ୍ତି—ତାହା ତାଙ୍କର ଧ୍ୟାନଶା ଓ ସାଧନାର ପରାକାଷ୍ଠା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ । ଅଧ୍ୟାପକ ଦେବକାନ୍ତ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଭାଷାରେ “ସେ ତ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଵାୟ ମତବାଦ ସଂସରରେ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା”

ପାଇଁ ବହୁକାନ୍ଦୀ ଦୁର୍ଘ୍ଣି କୋଣରୁ ଅଭିଭିନ୍ନାତ୍ମକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟପ୍ରତି ଯେପରି ଦୂରୁଦ୍ଧ ଅଭେଦ କରିପିଲେ, ତାହା ଅତି ଅନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣାଭିମୁଖ କରୁଛି" । ଅଧ୍ୟାପକ ଦେବକାନ୍ତ ପାଣି ସାମନ୍ତଙ୍କୁ ପାଠ୍ୟାଳୟ ଡିଭିଜନରୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତକର୍ତ୍ତା ହେବା ପରେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ— ପାଣି ସାମନ୍ତଙ୍କ ଦୂର୍ଘ୍ଣିକ ଡିଭିଜନରୁ ଅନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପରେ ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ଅନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ । ମାତ୍ର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ସଂସ୍କୃତ ଶିକ୍ଷାରେ ଶିକ୍ଷିତ "ସିଦ୍ଧାନ୍ତପର୍ଯ୍ୟ" ରୂପର ଏକ ସରଳ ସୁବୋଧ୍ୟା ବିଜ୍ଞାନମୂଳକ ଟୀକା ଅନୁଭୂତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକୃତ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ" ।

ଏହି ପୌଷ୍ଟ୍ୟାତ୍ମକ ବୃକ୍ଷାକ୍ଷମା ଦିନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେହି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରିପିଲେ । କବିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମାପ୍ତରେ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି—

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟାତ୍ମକ ପୋଷ୍ୟତମ ସୁତ
 ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଅନେକ ସର୍ବେ ହେବୁ ପୁତ ।

ଏହି ଅବସରରେ ଆମେ ମାନେ ସେହି ମହାନ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅମର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରୁଅଛୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ନିମାଲିନୀ ଦାଶ

ଅକ୍ଟୋବର ୩୧ତାରିଖରେ ବିଶ୍ୱ ମିଳିତାୟତ୍ତା ଦିବସ ଓ ସଞ୍ଚୟ ପଦ୍ଧତି ପାଳନ ଉପଲକ୍ଷେ

ସ୍ୱଳ୍ପ ସଞ୍ଚୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ସଫାରିତ ହେଉଥିବାରୁ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ଅଟେ । କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଉନ୍ନତ କରିଅଛି । ବର୍ଦ୍ଧିତ ଆୟର ଏକ ବିଶେଷ ଅଂଶ ସଂଚିତ ହୋଇପାରିଲେ ତାହା ଦେଶର ତଥା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କର ଉପକାର ସାଧନ କରିବ ।

—ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ—

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ୨୦ତମା ଅର୍ଥନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଫଳ ରୂପାୟନ ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ଅଧିକ ସଂଚୟ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

- * ଆପଣ ନିଜ ପାଇଁ ନୂଆ ଘରଟିଏ ତୋଳିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି କି ?
- * ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ ବା ଝିଅର ଶିକ୍ଷା ଶେଷ ପରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଉପାର୍ଜନକ୍ଷମ ଯୋଜନାରେ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି କି ?
- * ଆପଣଙ୍କ ଝିଅ ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି କି ?
- * ଆପଣ ଅବସର କାଳରେ ୮୪ ମାସ ଯାଏ ମାସିକ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅଥବା ୨୦୦ ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି କି ?

ତେବେ ଜାତୀୟ ସଂଚୟର ଏକ ନୂଆ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଯୋଜନା

“ଜାତୀୟ ସଂଚୟ ଆନୁଲଟି ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍”ରେ ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ୫ବର୍ଷ ବା ୧୨ବର୍ଷ ବାକୀ ଅଛି ବା ଯେଉଁମାନେ ଆଉ ୧୨ବର୍ଷ ପରେ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ କର୍ମସଂସ୍ଥାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବା ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପାଦେୟ ଯୋଜନା । ଆପଣ ୨,୪୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ କିଣିଲେ ମୋଟ ୧୭,୦୪୦ ଟଙ୍କା ଅଥବା ୨୦,୨୧୦ ଟଙ୍କା ଅଥବା ୨୫,୪୪୦ ଟଙ୍କା ପାଇପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ୩,୨୦୦ ଟଙ୍କା ବିନିଯୋଗ କରିବେ ଏହାର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ପାଇ ପାରିବେ ।

(କ) ଆନୁଲଟି ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ରେ ୨ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୨,୪୦୦ ଟଙ୍କା ଜମା ଦେବାକୁ ପଡ଼େ । ଜମା ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଦିନଠାରୁ ଠିକ୍ ୫ବର୍ଷ ପରେ ଆପଣ ୮୪ ମାସ ବା ୭ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସିକ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ପାଇ ପାରିବେ । ଏହାପରେ ଆପଣ ମୂଳଧନ ଓ ବୋନସ ସମେତ ୮,୨୪୦ ଟଙ୍କା ଫେରି ପାଇବେ । (ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଟ ୧୭,୦୪୦ ଟଙ୍କା ପାଇପାରିବେ ।)

(ଖ) ଯଦି ମାସକୁ ମାସ ମିଳୁଥିବା ଆନୁଲଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା, ଆପଣଙ୍କର ଦରକାର ନଥାଏ, ଆପଣ ତାକୁ ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ ରେକର୍ଡିଂ ଡିପୋଜିଟରେ ବିନିଯୋଗ କରି ଦେଇ ପାରନ୍ତି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜମା ଦେବାର ୭ବର୍ଷ ପରେ ଏ ବାବଦରେ ୧୧,୫୭୦ ଟଙ୍କା ପାଇ ପାରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ୨,୪୦୦ ଟଙ୍କା ବିନିଯୋଗ କରି ଆପଣ ମୋଟ (ଟ ୮,୨୪୦ + ଟ ୧୧,୫୭୦) = ୨୦,୨୧୦ ଟଙ୍କା ପାଇପାରିବେ ।

(ଗ) ମାସକୁ ମାସ ମିଳୁଥିବା ଆନୁଲଟି ଟଙ୍କାରେ ଯଦି ୭ବର୍ଷିଆ ଜାତୀୟ ସଞ୍ଚୟ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ (୫ମ ପ୍ରକାର) କିଣି ଦେଇ ପାରନ୍ତି ତାହାହେଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ୭ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମ ଜମା ଦିନଠାରୁ ୧୨ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତି ମାସ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ପାଇପାରିବେ । ଏହିରୂପେ ଆପଣ ୨,୪୦୦ ଟଙ୍କା ବିନିଯୋଗ କରି (୭ବର୍ଷ ପରେ ମୂଳଧନ ଓ ବୋନସ ବାବଦ ୮୨,୪୦୦ ଟଙ୍କା) ପରବର୍ତ୍ତୀ ୭ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ (ଟ ୨,୦୦୦ X ୮୪) ୧୭,୮୦୦ ଟଙ୍କା ଏହିପରି ମୋଟ ୨୫,୪୪୦ ଟଙ୍କା ପାଇ ପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକବର୍ଷ ବୋନସ ବାବଦ ମୋଟା ଆକାରରେ ଟଙ୍କା ପାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହା ଏକ ଉପାଦେୟ ଯୋଜନା ।

ସଂଚୟୀ ପରିବାର—ସୁଖୀ ପରିବାର । ଛୋଟ ପରିବାର—ସୁଖୀ ପରିବାର

ବିଶଦ ବିବରଣୀ ପାଇଁ ନିକଟସ୍ଥ ଡାକଘରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ ଅଥବା ଆପଣଙ୍କ ସର୍ବ୍ତିଭିକ୍ତ ବା ଡିଲ୍ଲୀ ସଦର ମହକୁମାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ରଜ୍ୟ ବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସଞ୍ଚୟ ଅଫିସରଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତୁ ଅଥବା ଶ୍ରୀ ରାଜବାନନ୍ଦ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ଡେପୁଟି ଡାଇରେକ୍ଟର, ସୁଲ୍ଲ ସେଭିଂସ, ଅର୍ଥ ବିଭାଗ, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ସହିତ ପତ୍ରାଳାପ କରନ୍ତୁ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ସ୍ୱଳ୍ପ ସଞ୍ଚୟ ସଂଗଠନ, ଅର୍ଥ ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ସମୀକ୍ଷା

୧୯୭୭ ଡିସେମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖଦିନ

ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀ ବିନୟାକର ଶଙ୍କର ରାଠିଆଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅର୍ଥସମ୍ପାଦନାକୁ ମରୁଡ଼ି ପ୍ରଦୀକ୍ତିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟଦେବା ଓ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତିର ମୁକାବିଲ କରିବାପାଇଁ ଯତ୍ନ ଓ ଚିନ୍ତା ଉଦ୍ଧାର ଅବଶ୍ୟକତା ସମ୍ପର୍କରେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ପରିବାହନରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଭାଗୀୟ କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ସହିତ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ସମ୍ପର୍କରେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରି ରାଜ୍ୟପାଳ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ କଥା ନ କହି କାମ କରିବାର ସମୟ ଆସିଛି ଶାମଖିଆଳିଭାବେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ନ କରି ଅମଳ କେବଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଟ୍ରମାଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ” ।

ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ପରାମର୍ଶତାତା ଶ୍ରୀ ଏମ. ବେଣ୍ଟିଶ୍ଵାୟା, ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ କେ. ଏ. ଦେବୁ, ସେକ୍ସନାଲ ଡିପ୍ୟୁଟି କମିଶନର ଓ ରାଜ୍ୟ କୋର୍ଟ ସଦସ୍ୟ ଶ୍ରୀ କେ. ରଘୁପତି, ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଏ. କେ. ମଜୁମଦାର୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦସ୍ଥ ଅର୍ଥସମ୍ପାଦନା ସହିତ ବୈଠକରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।

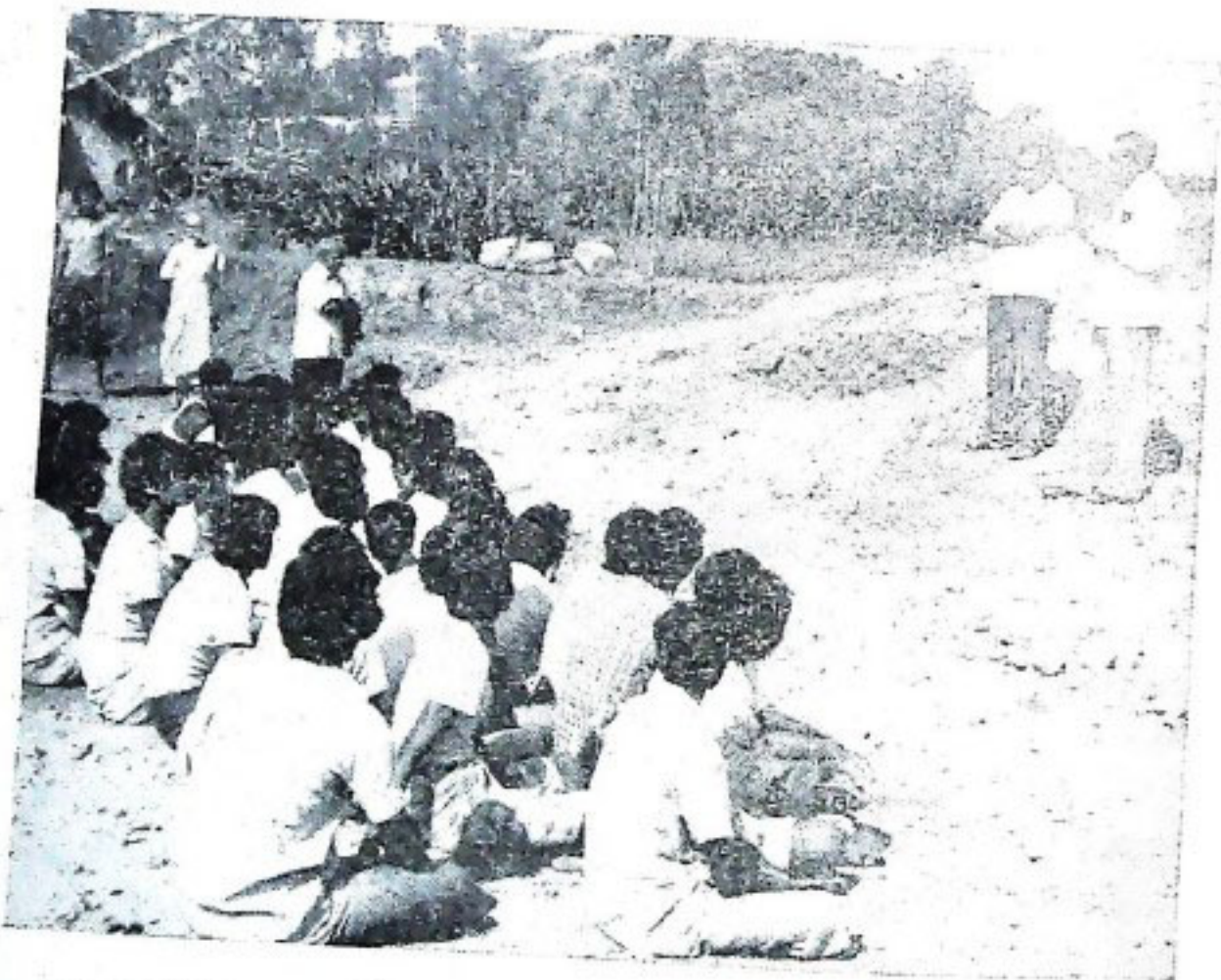
ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ଏଡ଼ିଏ ସେକ୍ସନାଲ ଡିପ୍ୟୁଟି କମିଶନର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ଓ ତହିଁର ମୁକାବିଲ ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଆ ପାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ସମ୍ପର୍କରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥିତ କରାଇଥିଲେ ।

ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ଓ ମରୁଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ପୁରୋଦ୍ଧେଷ ଦିଆଯାଇଛି । ଫସଲହାନି ହୋଇଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ କୃଷି ଶ୍ରମିକ ଓ ଛୁତୁ ଉତ୍ପାଦନକୁ କାମଧନୀ ଯୋଗାଇଦେବା ଉପରେ ସରକାର ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇଛନ୍ତି । ୧୯୭୭ ଡିସେମ୍ବର ଠାରୁ ୧୯୭୭ ଜୁନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛୁମକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ହାରରେ ୧୩.୩୧ ଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଭାବେ କାମଧନୀ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ୧୯୭୭ ମାର୍ଚ୍ଚଠାରୁ ମଇମାସ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କାମ କରିବ ବୋଲି ଧରଣରେ ୧୯୭୭ ଡିସେମ୍ବରଠାରୁ ୧୯୭୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟରେ ୮୩୨ ଲକ୍ଷ ଶ୍ରମଦିବସ ସୃଷ୍ଟିପାଇଁ ଶ୍ରମବହୁଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯତ୍ନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଉପରେକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ଉକ୍ତ ବୈଠକରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ।

(୧) ସରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ବ୍ୟୟ ବସତ ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରମକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନିଯୋଗ କରିବେ, (୨) ସର୍ବତ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ପରିପୁରକଭାବେ ତୁରନ୍ତ ଅର୍ଥ ମଞ୍ଜୁର କରିବାପାଇଁ ଉଚିତ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବେ, (୩) ଯେଉଁଠି ଶ୍ରମରେ ରବିପତ୍ନୀ ଉତ୍ପାଦନ ସମ୍ଭବ, ସେଠାରୁ ଅଧିକରେ ରବିପତ୍ନୀ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହି ନିମନ୍ତେ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟକ ସାହାଯ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ, (୪) ଆସନ୍ତା ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁରେ ପାନୀୟଜଳର ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯିବ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ଏହି ଅସୁବିଧା ଦୂରକରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରାଚଳାନ ଭିତ୍ତିରେ ପାନୀୟ ଜଳକୁପ ଖନନ କରାଯିବ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ସେଚକୁପ ଖନନ କରାଯିବ, (୫) ମରୁଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଯୁକ୍ତକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖାଯିବ, (୬) ମରୁଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସଙ୍ଗଠିତ କରିବାପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ଶାସନକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଦକ୍ଷେପ ଅର୍ପଣମାନଙ୍କୁ ଯତ୍ନ କରିବ, (୭) ଖାଦ୍ୟପତ୍ତ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଚୋରାଚୋରି ମହତ୍ତ୍ୱ ରଖି ଅସାଧୁ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କ ଦର ବୃଦ୍ଧିକରିବା ଉଦ୍ୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

ସର୍ବତ୍ର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଶିର କରାଯିବ ଯେ ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ଚିଲିପ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସବୁବେଳେ ସମାଧା କରାଯିବ । ମରୁଡ଼ିଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚିଲିପ୍ ଯୋଗାଇ ଦେବା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅବହେଳା ଯେପରି ନ ହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ସବୁମନ୍ତେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଧଉଳୀ ନିକଟରେ ମୌଳିକ ବିଜ୍ଞାନ କଲେଜର କର୍ମଚର ଜାତୀୟ ସେବା ସଂସ୍ଥା ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀମାନଙ୍କୁ ସାଂସ୍କୃତିକ ବିଭାଗ ଶାସନ ଅତିବ ଗ୍ରା. ଏ. ଏନ୍. ତିପ୍ପୁରୀ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଶାସନ ସଂସ୍କାର

ଶ୍ରୀ ଦଲ୍ଲୀପରାଜ

ଏକ ସୁସ୍ଥ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ରାତ୍ୟକ୍ଷିକ ସମୟ ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ନିଜ ଦ୍ଵାରା ନିଜେ ଶାସିତ ହେବା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗଣତନ୍ତ୍ର କୁହାଯାଏ । ଶାସନ ଏବଂ ଶାସିତ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଲେ ଯଥେଚ୍ଛାଭାବ, ଶୋଷଣ ମନୋଭାବ ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀଗତ ଭାବ ସୃଷ୍ଟିହେବା ସ୍ଵାଭାବିକ ହେବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିକ ଚଢ଼ିତ ବିନ୍ଦୁ ଦୁରୁତା ହେଲେ ଏହା ଜନତାର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ନହୋଇ, ଜନତାକୁ ନିଜ ସେବକର୍ତ୍ତା ବ୍ୟବସ୍ଥାର କରିବ । ତେଣୁ ଗଣତନ୍ତ୍ରର ମୂଳ୍ୟବୋଧକୁ ବଞ୍ଚାଦେବାକୁ ହେଲେ ଶାସନ ପଦ୍ଧତିର ସଂସ୍କାର ପର୍ବପ୍ରଥମେ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏହାମ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅନେକେ ପାଇଲ ଭାବ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରରେ ବୋଲି ଆଖ୍ୟାଦେବା କୁହାଯାଏ । ଅନେକ ଦକ୍ଷ ପ୍ରଶାସକ ଆମ ଦେଶରେ ଥିଲେ ବି ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମୟ ଉପଯୋଗୀ କରିବା ପାଇଁ ବହୁବିଧ ଗବେଷଣା ଏବଂ କର୍ମଚି ଆଦି ଗଠନ କରାଯାଇ ନାନାଦି ଅଲୋଚନା କରାଯାଇଅଛି । ତଥାପି ଅତୀତକାଳର ବିଶେଷ କିଛି ଫଳ ହୋଇନାହିଁ । ତରୁଣା ପରିସ୍ଥିତି ଭାରାତୀୟ ପରେ ଏଥିପାଇଁ ବିଶେଷ ସୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଉତ୍ତମ ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳନାଙ୍କ ସମ୍ମେଳନରେ ଏଥିପାଇଁ ବହୁ ଅଲୋଚନା ହୋଇ ଏହା ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମିଳିତ ଏକ ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଫଳରେ ଶାସନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ନୂତନ ମୋଡ଼ ଦେଖା ଦେଇଛି ।

ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କେତେକ ନିୟମ କାନୁନରେ ବାନ୍ଧି ନିରଖି, ଅର୍ଥ-ଅର୍ଥାତ୍ଵରେ ଅଧିକ ଚଢ଼ିତ ନକରି ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ଜନତାର ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ବୋଧାତ୍ମ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରଳ ଏବଂ ପ୍ରାତ୍ୟକ୍ଷିକ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନେକ ସମୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଇନ ସୋପାନ ବିଶେଷ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ତା'ଠାରୁ ସାମାନ୍ୟ ମାତ୍ର ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମସ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରେନାହିଁ । ତେଣୁ ଆଇନ ବୁଦ୍ଧିକ ସରଳ ଏବଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିରୂପକର ରୂପ ନେବା ଦ୍ଵାରା ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାହାର ବିନିଯୋଗ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।

ପାଇଲ ବୁଦ୍ଧିକ ପାତ୍ରାତ ପାତ୍ରାତ ଦେଇ ଚଳେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ବିଭିନ୍ନାୟ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସର୍ବୋଚ୍ଚକର୍ତ୍ତା ସ୍ଵୀକୃତି ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରାଯାଏ । ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ବିଳମ୍ବ ହେବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ଯଥେଚ୍ଛାଭାବରୁ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥିର ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଦ୍ଧତି ଅନୁସରଣର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଏହାର ଦିଆଯାଇ ନପାରେ । ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧତି ଆଦି ସରମାନଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିରୂପଣ ସମତାର ଆବଶ୍ୟକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚପଦ୍ଧତି ଆଦି ସରମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଇଲ ଥାକ ଅନେକାଂଶରେ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକ ଲୋକପ୍ରିୟ ଏବଂ ଜନସେବା କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ବିଭିନ୍ନାୟ ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ଭୃତ୍ୟାୟ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସାମାଜିକ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ଦପ୍ତରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦିନଟି

ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଅର୍ଥସରମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟାପାରୀ
 କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଉନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ନୂତନ ପଦକ୍ଷେପ ଫଳରେ ସରକାରୀ ବୋରିଙ୍ଗ
 ଆଶ୍ରାସନା ଏବଂ ପ୍ରାତ୍ୟକ୍ଷିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଥିବା ତାରତନ୍ୟର ଅବସାନ ହେବବୋଲି ଅଣା କର-
 ଯାଉଛି । ସରକାରୀ ଅର୍ଥସରମାନେ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ଦକ୍ଷ ଶକ୍ତି ନିଜକୁ ବିବେଚିତ କରି ଏକ ପମା
 ଅଭିମାନ ଏବଂ ଆଭିତାତ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ନାରାୟଣ ରୂପନେଇ ଶ୍ରେକ ଉପାସିଆ ଜନତା
 ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଏକ ଅନ୍ତସାରାଶୂନ୍ୟ ସାହେବା ଦୁର୍ଗଭାଗର ପରିଚେଷ୍ଟ ସୃଷ୍ଟି
 ହୋଇଥିଲା ତାହା ବୋଧହୁଏ ଦୂରହେବା ସମ୍ଭବପର ହେବ ।

ଉଚ୍ଚ ପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀମାନେ ପ୍ରାତ୍ୟକ୍ଷିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ଲୋକସର
 ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତାରୁ ଉପଲବ୍ଧ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳକୁ ଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆବଶ୍ୟକ-
 ସ୍ଥଳେ ସେଠାରେ ତତ୍କାଳିକ ସମସ୍ୟାମାନ ସମାଧାନ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଚିଫ ସେକ୍ରେଟେରୀ ସନେକନରେ
 ପ୍ରକାଶପାଇଥିବା ଅତି ଆନନ୍ଦର ବିଷୟ । ଚିଫ ସେକ୍ରେଟେରୀ ଏବଂ ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରତ୍ୟେକ
 ଜିଲା, ବ୍ଲକ ଏବଂ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ଖୋଲିବା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ।
 ଜିଲା ସ୍ତରୀୟ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଅଲଗା ରହି କୌଣସି ସ୍ଥାନୀୟ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏହାର
 ଦାୟାଦ୍ଵ ଦିଆଯିବା ଦ୍ଵାରା ସେ ଅଧିକ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉପାୟରେ ସମସ୍ୟାମାନଙ୍କର ସମାଧାନ କରି ପାରିବେ
 ବୋଲି କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗରେ ଏକ କମିଟି ଗଢ଼ାଯାଇ, ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ହେଉଥିବା ଜଟିଳତା
 ଏବଂ ଭୁଲଭଙ୍ଗଣ ଆଦିକୁ ସଫାକରିବା କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରଶାସନ ଉପଦେଷ୍ଟା କମିଟି ପରମର୍ଶ
 ଦେଇଥିବା ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ
 ଜନତା ପ୍ରାପ୍ତ କମିଟି ଗଠନ କରିବା ଦିଗରେ କିନ୍ତା କରାଯାଉଥିବା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵୀକୃତ ଯୋଗ୍ୟ । ଏହି କମିଟି
 ପ୍ରଶାସନୀୟ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଯେଉଁ ପ୍ରଶାସକମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବହେଳା କରି
 ବିଭା ସରକାରୀ ଅର୍ଥ ଆତ୍ଵସାତ୍, କଳାବଜାର, ପ୍ରାୟାପ୍ରାପ୍ତି ତୋଷଣ ଆଦିରେ ଜଡ଼ିତ ଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ
 ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ ଶକ୍ତି ଅବସର ଦେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ଏହାର ଅଧିକ ସମ୍ଭାବନାକୁ
 ସହକାରେ ପୁନର ବିଭିନ୍ନ ପାଇଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ ବିଭାଗୀୟ କମିଟିକୁ ଜନତା ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କେତେକ ପ୍ରଦେଶରେ ଏକ ମନସ୍ତାଢ଼ିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଫାଇଲମାନଙ୍କରେ ନାହିଁ ଫିଡା
 ବଦଳରେ ସବୁଜ ଫିଡା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆଗ୍ରସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି
 ଜନ୍ମାଇବା ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ତତ୍ପରତାସହ କରାଯାଇ ପାରିବ, ଫଳରେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ
 ଯତ୍ନବତ୍ ମଣ୍ଡିତମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ନରହି ଏକ ନୂତନ ଚେତନା ଏବଂ ଉଦ୍ଘାପନା ନେଇ
 କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକ ସଂସ୍କାର ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ୨୫ ଦିନୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
 ରୂପାୟନ ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ ।

ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ଏକ ଯଜ୍ଞ

ଶ୍ରୀ ଯୋଗେଶ କୁମାର ସାହୁ

ଗୀତା କହେ—“ଅନ୍ନାଭବେତ୍ ତୁତାତ ପର୍ଜ୍ୟାଅନ୍ନ ସମୃଦ୍ଧଃ ।
 ଯଜ୍ଞଭବତ୍ ପର୍ଜ୍ୟା ଯଜ୍ଞଃ କର୍ମ-ସମୃଦ୍ଧଃ ॥
 କର୍ମ ବ୍ରହ୍ମୋଭବ ବିଦି ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତର ସମୁଭବମ୍ ।
 ତସ୍ମାତ୍ ସର୍ବଗତଂ ବ୍ରହ୍ମ ନିତ୍ୟଂ ଯଜ୍ଞେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତମ୍ ।”
 (୩ୟ ଅଧ୍ୟାୟ, କର୍ମଯୋଗ, ୧୯୯୫ ଶ୍ଳୋକ)

ଅନ୍ନ (ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ଅର୍ଥରେ) ଯୋଗୁଁ ଭୂକମାନେ (ପଶୁକୁଳକୁ ନେଇ ଠିକ ଶରୀର ଅର୍ଥରେ)
 ତୃପ୍ତି ରହନ୍ତି । କର୍ମା ଯୋଗୁଁ ଅନ୍ନ ସମୃଦ୍ଧ ହୁଏ । ଯଜ୍ଞଦ୍ୱାରା କର୍ମା ହୁଏ । କର୍ମ କର୍ତ୍ତୃକ ଯଜ୍ଞ ହୁଏ । ଦେବତା
 କର୍ମର ଉତ୍ପତ୍ତି । ପରମବ୍ରହ୍ମଣଠାରୁ ଦେବର ସୃଷ୍ଟି । ଏହି ପରମବ୍ରହ୍ମ ଯଜ୍ଞରେ ପୁଣି ରହନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏହାକ
 ପ୍ରାଣି ଲାଗି ଯଜ୍ଞ କରଣା ଉଚିତ୍ । ପୁଣି ଯଜ୍ଞ ହେଉଛି ପାଞ୍ଚ ପ୍ରକାରର ; ରିଷି ଯଜ୍ଞ, ଭୂତ ଯଜ୍ଞ, ଦେବ ଯଜ୍ଞ,
 ପିତୃ ଯଜ୍ଞ ଓ ନର ଯଜ୍ଞ । ଏଠାରେ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞ କଥା କୁହାଯାଇଛି, ତାହା ଦେବ ଯଜ୍ଞ । ମୋହାମୋହି
 କଥା ହେଲା, ଶରୀର ଧାରଣଲାଗି ଦେବ ଯଜ୍ଞ ନିତ୍ୟ ପ୍ରୟୋଜନ ।

କିନ୍ତୁ, ଦେବତା କେଉଁଠି ଥାନ୍ତି ? ପ୍ରକୃତି ଯେତେଦୂର ଜଟିଳ ମନେହୁଏ, ପ୍ରକୃତିରେ ତାହା ନୁହେଁ । ଦେବତାମାନେ
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅତି ନିକଟରେ ରହୁଅଛନ୍ତି । ଅଥବା ଦେବରେ ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷକୁ ‘ଦେବ ସଦନ’ ବୋଲି ଆଖ୍ୟାୟିତ
 କରାଯାଇଛି । ଭଗବତ୍ ଗୀତାରେ ସମସ୍ତ ସଂସାରକୁ ଏକ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ ବୋଲି ଅଭିହିତ କରାହୋଇଛି ।
 “ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ପ୍ରାଭୁର ବ୍ୟୟଂ ।” ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ୍ରେ ଆଦିମୁଳ ପରମାତ୍ମା “ଆଦିବୃକ୍ଷ” ନାମରେ କଥିତ । ସିଦ୍ଧାଚାର୍ଯ୍ୟ
 ଲୁଲପାତ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରକୁ ପଞ୍ଚଶାଖା ବିଶିଷ୍ଟ ତରୁବର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । “କାଥା ତରୁବର ପଞ୍ଚ
 ବିତାଳ ।” ସିଦ୍ଧାଚାର୍ଯ୍ୟ କାଞ୍ଚିପାତ ମନୁଷ୍ୟର ମନକୁ ପଞ୍ଚଶାଖା ବିଶିଷ୍ଟ ବୃକ୍ଷ ବିଶେଷ ବୋଲି ବୁଝାଇଛନ୍ତି ।
 “ମଣିଷୁ ପଞ୍ଚ ଲାଞ୍ଚିତସୁ ସାହା ।” ବ୍ରହ୍ମ ସୁବ୍ରତ (୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୭ ଶ୍ଳୋକ) ରେ ବଟବୃକ୍ଷକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ
 ଅଛି । “ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ୟାମଂ ବଟବୃକ୍ଷଂ ସନାତନମ୍ ।” ଶାରଳା ମହାଶୟରରେ ବୃକ୍ଷ ବ୍ରହ୍ମରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।
 “ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ମୁଁ ଦେଲି ବୋଲିବ ।” ସନ୍ତ ବୁଲଗୀ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ‘ସଂସାର ବୃକ୍ଷ’ କହୁ ପ୍ରଣବ ଜଣାଇଛନ୍ତି ।
 “ସଂସାରବୃକ୍ଷ ନମାମହେ ।” ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କରେ ଅମୃତ ଥାଏ ବୋଲି ଉପନିଷଦରେ କଥିତ ଅଛି । ତୈତ୍ତରୀୟ ଦେବ
 ବୃକ୍ଷକପର ପଞ୍ଚସ୍ତୁ ଧର୍ମ ପାଳନଲାଗି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । “ତତ୍ତ୍ୱେତଦ୍ ସହସ୍ରାଣାମ୍ ।” ଜଗନ୍ନାଥକୃଷ୍ଣ ‘ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ’ ରୂପେ
 ଅଭିହିତ କରାହୋଇଛନ୍ତି । ସୁଦ୍ଧ ସୁବ୍ରତ (୧୫ ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩ ଶ୍ଳୋକ) ରେ ‘ନୀଗ୍ରୋଧ’ ବା ବଟବୃକ୍ଷକୁ ନୀଗ୍ରସୁଖ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ
 ଅଛି । ଜୈନକ ଧର୍ମିକ ଶତ୍ରୁ ହେଉଛି, ‘କଳବୃକ୍ଷ’ । ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମରେ ‘ବୋଧିଦ୍ରୁମ’ର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ରହୁଛି । ବିଷ୍ଣୁ
 ପଞ୍ଚସୁନାମରେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାମାନ୍ତର ରୂପେ ‘ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ’କୁ ନିଆଯାଇଛି । ଏହି ପମସ୍ତ ପୃଷ୍ଠିରୁ ବୃକ୍ଷକୁ ପୂଜା କରଣାର
 ବିଧି ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଅଛି । ଆଦିମ ମୂରର ପ୍ରତ୍ୟୋ-ଅଭିହିତଅର୍ଥମାନେ ଉପାଦ୍ୟ ଦେବତା ରୂପେ
 ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବା ପିପ୍ପଳ ବୃକ୍ଷକୁ ପୂଜା କରୁଥିଲେ ।

ସମସ୍ତ ଆମ ସମାଜରେ ହେଉଛି କ’ଣ ? ବୃକ୍ଷଟିଏ ରୋପଣ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଛେଦନ କରଣା ନିତ୍ୟ ନୈମିତ୍ତିକ
 କର୍ମ ହୋଇଛି । ପିତୃ ପୁରୁଷମାନେ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରି ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜୁଥିଲେ । ଆଉ ଆମେ ବୃକ୍ଷ ଛେଦନ କରି ପାପ
 ଅର୍ଜିବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ରହୁଛୁ । କାରଣ ଆଜି ଆମେ ନିଜକୁ ଆଧୁନିକ ବୋଲୁଛୁ । ଆଧୁନିକ କହୁଲେ, ଆମେ
 କେତେକ ଅପାମେୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ବିଚାରୁଛୁ । ଦାଞ୍ଚ-ବନ୍ଧିବୁ ଟାଙ୍ଗରୁ ପକାଇ ଖେଳପଡ଼ିଆ କରାଣା ।

ଯେଉଁଠାରେ ଫୁଲଟିଏ ଫୁଟିଛି, ତାକୁ ଛୁଣାଇ ନିଜ ଯୌଶାନରେ ଲଗାଇବା । ଅଥବା ଗଛରୁ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ
 ଛୁଣାଇବା । ବଣ-ଜଙ୍ଗଲ କାଟି ଆପଣାର ଚରାଭୂଇଁ କରିବା । ଅନ୍ୟଥାରେ ପୁଣିକିଏ ଫୁଲ ବା ବୃକ୍ଷଲତା ଛିଳିକିଳି
 ଉପରେ ସହକ ବଢ଼ାଇବା । ଏ ହେଉଛି ଆଧୁନିକତା'ର ଅନ୍ୟତମ କୁଲକ୍ଷଣ । କିନ୍ତୁ ଏହା କଦାପି ବୌଦ୍ଧିକତା
 ନୁହେଁ । ତେବେ ଏ ବୃଦ୍ଧିବାଦୀ ମୁଗରେ ବୌଦ୍ଧିକତା ବିନା ଆଧୁନିକ ହେବା ସମ୍ଭବ କିପରି ? ପୃଥିବୀରେ କର୍ମନୀ ସେହି
 ଏକ ଉନ୍ନତ ପଦ୍ମ ଦେଶ । ଏହି କର୍ମନୀର ବିଶିଷ୍ଟ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ମ୍ୟୁନିକ୍ସ ସହରରେ ନଭେମ୍ବରୀ ପ୍ରାପାଦ ଓ ପୃଷ୍ଠ
 ଜଙ୍ଗଲର ଅପୁର୍ବ ସମନ୍ୱୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସୁଦୂର ଥିବା ଏକ ନଈର ଗଛକୁ ବାଧା ନଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ବୃକ୍ଷ
 ମହଲ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ପ୍ରତି ଛାତରେ ରତ୍ନ ହୋଇଛି । ଅଟ୍ଟାଳିକା ଓ ଗଛ ଉଭୟେ ଉଦ୍ଧୃତ, ଏହି ଗୋଟିଏ
 ଦୃଶ୍ୟରୁ ଆମେ ଯେଠିକାର ଆଧୁନିକ ମନୋଭାବ ଉପରେ ଅନୁଚିନ୍ତା ଧାରଣା ପାଇ ପାରିବା ।

ପୃଥିବୀର 'ରୁ' ଭାଗର ୩୦ ଭାଗ ବଣ ଜଙ୍ଗଲରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ଭାରତରେ ସମସ୍ତ ଜମିର ୧୭% ଜଙ୍ଗଲ ରହିଛି । ଜାତୀୟ
 ସ୍ତରରେ ଗୁଣ୍ଡଚ ଅରଣ୍ୟମଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ଏହି ଅନୁପାତ ୧% କମ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହି ହାର ୧୦% ଅଧିକ
 ରହିଛି । ଓଡ଼ିଶାର ଆୟତନ ୭୦,୧୩୭ ବର୍ଗମାଇଲ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୨୫ ହଜାର ବର୍ଗମାଇଲ ଜଙ୍ଗଲ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହି ଉତ୍ତମ
 ବନ୍ୟ ସଂପଦ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶାର ଗୌରବ । ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ରରୁ ମଧ୍ୟ ଏ ସବୁର ଉପଯୋଗୀତା ଯଥେଷ୍ଟ ରହିଛି । ଜଙ୍ଗଲ
 ଥିବା ହେଉଁ ବର୍ଗ ସମ୍ଭବ ହୁଏ । ଆଜିକାଲି ଉତ୍ତରରେ ବିଭାଟି ଓ ବର୍ଗ ହେବାରେ ସଂକଟ ଦେଖାଦେବାର ଅନ୍ୟତମ
 ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ଜଙ୍ଗଲର ଅଭାବ । ପୁରୀ ଓଡ଼ିଶା ପରି କୃଷି ନିର୍ଭରଶୀଳ ରାଜ୍ୟରେ ବର୍ଗପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲ ରଖିବା
 ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ପୁଣି ଓଡ଼ିଶା ଏକ ବନ୍ୟାଗ୍ରସ୍ଥ ରାଜ୍ୟ । ଜଙ୍ଗଲ ଯୋଗୁଁ ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହେଉଥିବା
 ଯୋଗୁଁ ମଧ୍ୟ ଡାହା ଉପକାଶ । ବନ୍ୟଜାତି ଦ୍ରବ୍ୟ ଯଥା:--କାଠ, ବାଉଁଶ, ଚମଡ଼ା, ଶିଙ୍ଗ, ଲାଖ, ଟସର, ଝୁଣା, ଔଷଧ,
 ଧୂଆଁ ପତ୍ର, ମହୁ ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ଆୟ କରାହେବ । ଓଡ଼ିଶା ଏକ ଅନୁନ୍ନତ ରାଜ୍ୟ ଥିବାରୁ ଜଙ୍ଗଲ ସଂପଦ ମଧ୍ୟ
 ଦରକାର । ପୁଣି ଏକକୁ ଆମେରିକା, ଜାପାନ, ଫ୍ରାନସ୍ ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ଶିଳ୍ପ ବହୁଳ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଏକ ନୂତନ ସମସ୍ୟା
 ଦେଖା ଦେଇଛି । ତାହାହେଉଛି, ମୁକ୍ତ ବାୟୁର ପୋର ଅଭାବ । ପ୍ରାଣୀ ଜଗତ ବିହୀନାକ୍ଷି ମୁକ୍ତ ବାୟୁର ଅବଶ୍ୟକତା
 ସର୍ବ ପ୍ରଥମ । ଏହାର ଯେଉଁ ଅଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଲଣି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହି ବିଶ୍ୱକୁ ବ୍ୟାପିବାର ଭୟ ରହିଛି । ଯଦି
 ବିଭିନ୍ନକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତର ସମସ୍ୟା ହୋଇଛି । ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତିଲାଭର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ
 ହେଉଛି ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ଓ ଜଙ୍ଗଲ ସଂପଦର ସୁରକ୍ଷା କରିବା । କାରଣ ବୃକ୍ଷଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ବାୟୁ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ଶୋଧିତ
 ହୋଇ ବିଶୁଦ୍ଧ ଅମ୍ଳଜାନରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଏହି ସମସ୍ୟାର ନିରାକରଣ ପାଇଁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କରେ
 ବିଶେଷକରି ଆମେରିକାରେ ମୁକ୍ତବାୟୁ ଦିନ (Free air day) କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ।
 ସେଦିନ ସମସ୍ତ ଜଳକାରଖାନା ଓହ୍ଲ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଯାନ ଗୁଲିନା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ ରଖାଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ
 ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଉଛି । ଏପରିକି ଆମେ ବଣ-ଜଙ୍ଗଲ ଏବଂ ବୃକ୍ଷ-ଲତାକୁ ନଷ୍ଟକରି
 ଅନ୍ୟମଣ୍ଡା ସଂପର୍କ କରୁନାହିଁ କି ? ଅଧୁନା ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ ଗୁଲିଥିବା କେତେକ ପନ୍ଥୋଷିଜନକ ଉଦ୍ୟମର ଏଠାରେ
 ଅବତାରଣା କରିବା ପ୍ରାଥମିକ ମନେହୁଏ । ପରକାରଙ୍କର ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନୋଟି ବିଭାଗଦ୍ୱାରା ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରାଯାଇଥାଏ । ତାହା
 ହେଉଛି (୧) ଉଦ୍ଭିଦ ସଂରକ୍ଷଣ ବିଭାଗ (Horticulture), (୨) ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ବିଭାଗ ଓ (୩) ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ।
 ହର୍ଟିକଲଚର ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ୧୯୭୭ ଜୁଲାଇ ମୁକ୍ତା ୭,୩୪୭ ଏକର ଜମିରେ ଦହୁବିଧି ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରାଯାଇଥିଲା ।
 ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ୨୯୧,୧୦୦ ବୃକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ରୋପଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । ତଦନୁପେ ଜଙ୍ଗଲ
 ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ୧୯୭୫-୭୭ ମୁକ୍ତା ୭,୭୧୦.୮ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ବୃକ୍ଷ ରୋପିତ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ୧୯୭୭-୭୭ ଜୁଲାଇ
 ମୁକ୍ତା ୩,୪୫୫.୫ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ବେପରକାଶ୍ଟ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ଏ ଉପରେ
 ଉଦ୍ୟମ ହେଉଛି । ବିଶେଷକରି ସ୍କୁଲ କଲେଜର ପ୍ରାଥମିକକୁଳନେଇ ୫୦୦ ହୋଇଥିବା ଜାତୀୟ ସେବା ସଂସ୍ଥା ପହାସୁତାରେ
 ଗଲ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଅବକାଶ ମୁକ୍ତା ୪୦ ଏକରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଜମିରେ ଗୁଣ୍ଡ ରୋପଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି ।

ସଂପ୍ରତି ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ଏକ ଜାତୀୟ ତାକର ହୋଇଥିଲେହୁଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆବଶ୍ୟକତା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଏହି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଢ଼ସୂଚନା କରିବା ଉଚିତ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଏକ ମହାନ କର୍ମ ସଂପନ୍ନ ହେବ । ଏହି କର୍ମକୁ ଯଦି
 "ଯଜ୍ଞ କର୍ମ-ସମୁଦାୟ" (ଗୀତା) । କାରଣ କର୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କହନ୍ତି । "ଯଜ୍ଞେ ଦେ କର୍ମ" (ଶତପଥ)
 ୧।୧।୨।୧୭। ସୁତରାଂ ଏତାଦୃଶ ଯଜ୍ଞ ପର୍ଯ୍ୟାଦନ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶ ଓ ଦେଶର ହିତ ପାଠନ କରିବା

ଉପର । ସବୁଦିନ (୧୮ । ୧୫) ର ନମୋକ୍ତ ଶ୍ଳୋକଟିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ । “ କର୍ମ ଚମେ ଶକ୍ତିସ୍ତ ମେ
ସଞ୍ଜେନ କଳ୍ପନ୍ତୀ । ” ଅର୍ଥାତ୍ ମୋର କର୍ମ ଏବଂ ମୋର ବାତ୍ର (ଜୀବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁରୁତାର) ସଞ୍ଜ ବାସ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେଉଛି ।

ପୁଣ୍ୟର ଚିଆ ପତ୍ରସ୍ତ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ପଞ୍ଚଦଶା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉତ୍ତରେ ଏହି ବୃକ୍ଷ ସେପକ ବ୍ୟାପାରକୁ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନ ରୂପେ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ପ୍ରତିଟି ଗୁଣ୍ୟ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରେଇ ଗୁଲିଫୁଲ୍ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବୃକ୍ଷ ସେପକ
ଆନ୍ଦୋଳନ ସରକାରୀ ଓ ଗାମାଜିକ ଦୁରରେ ଖୁବ୍ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଚାଲିଅଛି । ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ଏକ ଶୁଭ ସୂଚନା ।

ଗ୍ରାମ ଓ ତାଳ-ସିକୋ, ପିନ୍-୭୫୨୦୨୭
ଜିଲ୍ଲା ପୁଣ୍ୟ

ଉତ୍ତମ ଅବସରରେ ଟେଲିରାଡର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶ୍ରୀଚକ୍ରା
 ଟେଲିରାଡ - ଭାରତରେ ଅତି ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରେଡିଓ ନିର୍ମାତା

ଆକୃଷ୍ଟି ୧୦୨
 ଆକୃଷ୍ଟି ୨୧୩
 ଆକୃଷ୍ଟି ୨୨୨
 ଆକୃଷ୍ଟି ୨୧୭
 ଆକୃଷ୍ଟି ୨୨୦ ଟିଏମ୍
 ଆକୃଷ୍ଟି ୨୨୩
 ଆକୃଷ୍ଟି ୩୨୨
 ଆକୃଷ୍ଟି ୩୦୨ ଟିଏମ୍
 ଆକୃଷ୍ଟି ୪୨୩ ଏମ୍

ମିଡ଼ସ୍ମ ଡ୍ରେସ, ପକେଟ ଟ୍ରାନଜିସ୍ଟର, ସୁସ୍ୱରାମୀ ।
 ୨ ଘୋଳଇଟ ବ୍ୟାଟେରୀରେ ଚାଲେ — ଟ. ୮୨

ଘୋଷ କଳ୍ପ ପକ୍ଷୀମାନ, ୨-ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପୋର୍ଟେବଲ-ଆଉର ସ୍ୱନର ଗ୍ରାମି
 ସହଜ । ମିଡ଼ସ୍ମ ଡ୍ରେସ କ୍ରମା ଗର୍ଭଡ୍ରେସରେ ୧୭ ମିଟରରୁ ୬୦
 ମିଟର ମଧ୍ୟରେ ସବୁ କେନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଧରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ।
 ୩ ବଡ଼ ବ୍ୟାଟେରୀରେ ଚାଲେ — ଟ. ୧୮୦

୨-ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପୋର୍ଟେବଲ । ଗର୍ଭଡ୍ରେସରେ ୧୯ ମିଟରରୁ ୬୦ ମିଟର
 ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଧରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ । ଆଉର ସ୍ୱନର ଗ୍ରାମି ।
 ୩ ମଝିଲ ଛାମଳ ବ୍ୟାଟେରୀରେ ଚାଲେ — ଟ. ୧୫୦

ଅସ୍ତ୍ର ୨-ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପୋର୍ଟେବଲ ।
 ୪ ମଝିଲ ସାମଳ ବ୍ୟାଟେରୀରେ ଚାଲେ — ଟ. ୧୨୦

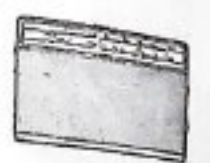
୨-ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପୋର୍ଟେବଲ । ମିଡ଼ସ୍ମ ଡ୍ରେସରେ ସମସ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର ତଥା
 ଗର୍ଭଡ୍ରେସରେ ୧୭ ମିଟରରୁ ୬୦ ମିଟର ମଧ୍ୟରେ ସବୁ କେନ୍ଦ୍ର
 ଧରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ।
 ୪ ବଡ଼ ବ୍ୟାଟେରୀ ବ୍ୟା ସିଆସନା ଏସି ମେନସରେ ଚାଲେ-ଟ. ୨୨୦

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖୀ ଚାନ୍ଦୁଲୟୁକ୍ତ ସ୍ୱନର ୨-ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପୋର୍ଟେବଲ । ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଉଚ୍ଚ
 ଦ୍ୱ୍ୟାଣ୍ଡର ସ୍ୱରା ବ୍ୟବହାର । ଗର୍ଭଡ୍ରେସରେ ୧୭ ମିଟରରୁ ୬୦ ମିଟର
 ମଧ୍ୟରେ ସବୁ କେନ୍ଦ୍ର ଧରିବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ ।
 ୩ ବଡ଼ ବ୍ୟାଟେରୀରେ ଚାଲେ — ଟ. ୧୬୫

୩-ବ୍ୟାଣ୍ଡ ପୋର୍ଟେବଲ ଟ୍ରାନସମେନସ । ଦୀର୍ଘ-କାଳ ଶୋଧ ଓ ଫାଇନ
 ଟ୍ୟୁନିଙ୍ଗ୍ କଂଟ୍ରୋଲ ।
 ୪ ବଡ଼ ବ୍ୟାଟେରୀ ବ୍ୟା ଏସି ମେନସରେ ଚାଲେ — ଟ. ୩୩୦

୩-ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଏସି ମେନସ ରେଡିଓ । ଅବାଚିତ ଶୋଧ
 କଂଟ୍ରୋଲ । ପଲ୍-ସ୍ପର୍କ ପିଲଟ ସ୍ୱନର ବ୍ୟବହାର ।
 ଦୀର୍ଘକାଳ ପିଲଟ ଓ ଟୋନୋ ପିଲ-ଅପ ପାଇଁ
 ସକ୍ଷମ — ଟ. ୪୧୦

୪-ବ୍ୟାଣ୍ଡ ମେନସ ରେଡିଓ । ପିଲ-ଅପ ଓ
 ଟୋନୋ-ପିଲଟ ପାଇଁ ସକ୍ଷମ । ପିଆରୋ ୦
 ୭୧୦ ସହଜ ଶ୍ରେଣୀ ଏକ ତରାଇନ — ଟ. ୨୭୫

ଟି ସି ୪୦୩୭

ଟି ଡି ୩୧୭୧

ଏ ପି ୦୨

ଏ ଆର ୩୦

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
 ଓ ପ୍ରାଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଚିହ୍ନ ।
 Shilpi TR-17A/7B ORI.

TELERAD

ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ
 ଓ ପ୍ରାଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଚିହ୍ନ ।

ଜନ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି -- ଏକ ଦିକ୍ଷମ ସଂକଳନ

ଶ୍ରୀ ସନତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଅନ୍ଧାରଣ ବୋଧୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ଧାରଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିଲା ଯେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଲେ ପରିବାରର ଓ ଦେଶର ସଂପଦ ବଢ଼ିଯିବ । (more people means more wealth) କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବହୁ ବ୍ରାହ୍ମଧାରଣା ଭଳି ଏ ଧାରଣାଟି ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଲ ଯୋଗ୍ୟ । ଜନସଂଖ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନାବ୍ୟକ୍ତି ଓ ସାଧାରଣତଃ ଧାରଣା ବଦଳିଗଲା । ତେଣୁ ଅତିର ପନେକ ଅର୍ଥନୀତିଜ୍ଞ ବହିବାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେଣି—ଅଧିକ ଜନ ମାନେ ଅଧିକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । (more people- more poverty).

ଆମ ବୋଧୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସଂକଟ ହେଉଛି ଏହି ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର ସମସ୍ୟା । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ ଭାବେ ଜନିତ ଭୟ ବା ବିପଦ ଏହା ତୁଳନାରେ ବିଛି ନୁହେଁ । ଏହି ସଂକଟକୁ ଯଦି ଆମେ ସଚେତନତାରେ ଅତିକ୍ରମ ନ କରୁ ତେବେ ଆମଦେଶ ଓ ମାନବ ଜାତିର ଭବିଷ୍ୟତ ମଧ୍ୟ ଅଶଙ୍କା ଜନକ ହୋଇପାରେ । ଆମେ ଯେତେଯାହା ସମସ୍ୟା ଦେଖୁଛୁ—ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଖାଦ୍ୟାଭାବ, ବସ୍ତ୍ର ସମସ୍ୟା, ବାସଗୃହ ସମସ୍ୟା, ଶିକ୍ଷା ସଂକ୍ରମଣ ଅଭବନା, ରୋଗୀ ତକାୟତି, ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଓ ପାରଳାଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି, ବେକାର ସମସ୍ୟା ଓ ସୈନ୍ୟତାରେ, ଧନହୀନତା ବା କୌଣସିପ୍ରକାର ଏକ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥାରେ ବଳରେ ପର ଉନ୍ନତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜଗତର ଲକ୍ଷଣ ଭଙ୍ଗାଟି ଯଥେଷ୍ଟ ସଂକଟ ସବୁକୁ ବିଶେଷତାରେ ଦେଖିଲେ ଜଣାପଡ଼ୁଛି ସବୁରି ମୂଳରେ ରହିଛି ଏହି ଜନସଂଖ୍ୟାବୃଦ୍ଧି ରୂପକ ଉତ୍ସାହର ନିପୁଣ ବିକଳତା ।

୧୯୬୧ ମସିହାର ଜନଗଣନାମୁତାବକେ ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟା ଥିଲା ୪୩ କୋଟି ୯୦ ଲକ୍ଷ, ୧୯୭୧ ମସିହାରେ ୬୩ କୋଟି ୫୪ ଲକ୍ଷ । ତା'ମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏକକୋଟି ଦଶଲକ୍ଷ ହିସାବରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଉଛି । ପରିକଳ୍ପନା କନିଷ୍ଠମତ ମତରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର ଏହି ବୃଦ୍ଧିହାର ଉଦ୍ଭାବନା । ବୃଦ୍ଧିର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜୁଲିଆନ୍ ହର୍ବର୍ଡ଼ କହିଥିଲେ ଭାରତ ଯଦି ଜନସଂଖ୍ୟା ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରି ନ ପାରେ ତା' ହେଲେ ତାକୁ ସାମାଜିକ ଓ ଉତ୍ତମୋଚିତ ଚିପ୍ପାସଂସ୍କାର ମୁଖ୍ୟତଃ ହେବ । ଆଉଁସ୍ କୁପାଳିନୀଙ୍କ ଭଳି ବିଶିଷ୍ଟ ଦେଶସେବକ ଓ ନେତା ତାକୁ ବିଦ୍ରୁପାକ୍ତି କରି କହିଥିଲେ—ଭାରତରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶିଳ୍ପ ଖୁବ୍ ଜରୁରୀ କରାଯିବ ତାହା ହେଉଛି ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପାଦନ । ପ୍ରତିଟିଘର ଆମର ହୋଇଛି ସନ୍ତାନ ଉତ୍ପାଦନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କାରଖାନା ମାତ୍ର ।

ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନୟନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଣ୍ଡପିଛା ଅଥଚ ଏବଂ ଜାତନଯାତ୍ରାର ମାନବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଯେ ସମ୍ଭାବନା, ତୁଚ୍ଛ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିଫଳରେ ତାହା ବାହାରେ ରୁପାରିତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅତି ତୁଚ୍ଛତାରରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ି ଉଠିଲେ ଜନସାଧାରଣ ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନୟନର କୌଣସି ଫଳ ହେପଡ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଉନ୍ନୟନର ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସହିଁ ବଢ଼ିପାରିବି ବଢ଼ିଉଠିବି ଜନସଂଖ୍ୟାର ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହରେ ଅବକ ରହିବା ଫଳରେ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଜୀବନଯାତ୍ରାର ମାନ ଭଲ ହେବନାହିଁ । ସେହି କାରଣରୁ ତୁଚ୍ଛଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଯାହା ଫଳରେ ଉନ୍ନୟନର ବଢ଼ିବକ୍ଷ ନ ବଢ଼ିପାରିବ ସେତୁଛି ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବିନାମ ସମତାର ଓ ଜନସାଧାରଣ ଭବ୍ୟ ଅଞ୍ଜିଠାରୁ ବହୁତ ହୋଇଗଠିବା ଅବ୍ୟକ୍ତ କରୁଣା ।

ଅନେକ ସୁଦୃଢ଼ ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତି ବାଟି ପାରନ୍ତି ଯେ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଇଉରୋପରେ ଦୁର୍ଭିଜ୍ଞ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ତାଙ୍କର ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନୟନରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରି ନାହିଁ । ସେଠାରେ କୌଣସି ସହିତ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହ୍ରାସର ପରିକଳ୍ପନା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ତଥାପି ସେଠାରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଅପେ ଆପେ କାଳକ୍ରମେ ହ୍ରାସ ପାଇ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଇଉରୋପର ଅବସ୍ଥା ସଙ୍ଗେ ଭାରତର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥାର ତୁଳନା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମତଃ ଇଉରୋପରେ ଯେତେବେଳେ ଶିଳ୍ପ ବିପ୍ଳବ ଘଟିଲା, ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ମୋଟ୍ ଜନସଂଖ୍ୟାର ପରିମାଣ ଥିଲା ଖୁବ୍ କମ୍ । ତେଣୁ ଶତକଡ଼ା ବୃଦ୍ଧିର ହାର ଦେଖି ହେଲେ, ମୋଟ୍ ବୃଦ୍ଧିର ପରିମାଣ ଖୁବ୍ ବେଶୀ ନ ଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ଇଉରୋପରେ ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଯେଉଁ ହାରରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି, ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥନୈତିକ ଉନ୍ନୟନ ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଖୁବ୍ ଅଧିକ ଭାବେ ବଢ଼ି ଉଠିଥିଲା ।

ଦୁର୍ଭିଜ୍ଞ ହାରରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ଦେଶରେ ଉନ୍ନୟନର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ । ପରିକଳ୍ପନା ବା ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଆମ ଜନଗଣଙ୍କର ଜୀବନଯାତ୍ରାର ମାନ ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରୟାସ । ସେହି କାରଣରୁ ଇନ୍ଦିୟନ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ବ୍ୟୟ ଆମେ ଯେତେ କରୁଛୁ, ତାକୁ ପୁରୁପୁରି ଅର୍ଥନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଲାଭଜନକ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛୁ ।

ବିଭିନ୍ନା ବିଜ୍ଞାନର ବିସ୍ତାରଣର ଉନ୍ନତି ଫଳରେ ଏହି ଶତ କେତେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଅପମୃତ୍ୟୁର ହାର ଦୁର୍ଭିଜ୍ଞ ଶତରେ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଆମେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଯେପରି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛୁ—ତଦନୁଯାୟୀ ଜନ୍ମକୁ ଯଦି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନ କରୁ, ତେବେ ଭାରସାମ୍ୟ ରଖିବା ଆଉ ସହଜ ହେବ ନାହିଁ, ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଘଟିବ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କର ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ପ୍ରଧାନତଃ ତିନୋଟି ପଦ୍ଧତି ରହିଛି

ପ୍ରଥମତଃ ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ “ଅପରିଶୀମ ମାତୃତ୍ଵ”କୁ ପରିହାର କରିବା । ଏହି ଧାରଣାଟି ପ୍ରଥମେ ୧୯୫୧ ମସିହାର ଜନଗଣନା ସୁମାରି ବେଳେ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା । ଦୁଇ ବା ତିନୋଟିରୁ ଅଧିକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ ଜଲ୍ପରେ ପୁନରୁତ୍ପାଦନ ସନ୍ତାନବତା ହେଉଥିବା ଜନନୀଙ୍କୁ ଅପରିଶୀମତରୀ ମାତୃତ୍ଵ ବୋଲି କୁହାଗଲା ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦ୍ଧତି ହେଲା—ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କର ବିଶେଷତଃ ସ୍ଵାମୀନଙ୍କର ବିବାହ ବୟସ ବଢ଼େଇ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ଜନସଂଖ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ । କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ସାଧାରଣତଃ ୧୫ ବର୍ଷରୁ ୪୫ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରି ପାରନ୍ତି । ଏ ସ୍ଵଳେ ଯଦି ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ବୟସରେ ବିବାହ ଦିଆଯାଏ—ତେବେ ପ୍ରଜନନ ଲାଗି ସମୟ କମି ଯିବାରୁ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମର ସଂଖ୍ୟା କମିଯାଏ ।

ଏ ଦୁଇଟି ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଦ୍ଧତି ଅଛି । ତାହାକୁ ରେମ ପଦ୍ଧତି କୁହାଯାଇପାରେ । ଏ ସ୍ଵଳେ ତିନୋଟି ସନ୍ତାନରୁ ଅଧିକ ହେଲେ ପିତା ମାତାଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ କରଧାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ମୃତଦାର ଓ ବିଧବା-ମାନଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ବିବାହକୁ ଆଇନ୍ ଦ୍ଵାରା ଅଧିକ କରିଦେବା । ଏହା ଏକ ବିଷମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଉପାୟଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ରୁଖାମଣାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରା ନ ଯାଏ—ତେବେ ଯେକୌଣସି ଜନମଣ୍ଡଳରୁ ଏହି ଚରମ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅବଶେଷରେ ବାଧ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପରିକଳ୍ପନାକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନୋଟି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ । ୧—ଜନନୀର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ୨—ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ପରିବାରର ସୁବିଧା ଏବଂ ୩—ଦେଶର କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ଜନସଂଖ୍ୟାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ପରିବାର ପରିକଳ୍ପନାର ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା ।

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଲାଗି ପ୍ରସାର କରିବାକୁ ପଡୁନାହିଁ । କାରଣ ଏକ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପରିବାର ସେମାନଙ୍କର ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଜୀବନ ଦର୍ଶନ ବା ସମାଜ ଦର୍ଶନ ସଙ୍ଗେ ତାହା ବେଶ୍ ସଙ୍ଗତ ହୋଇ ଉଠିଛି । ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ “ବେତା”ଟିଏ ଆଶା ନ କରି “ବେବାକାର୍”ଟିଏ ପାଇବା ଲାଗି ବେଶୀ ବ୍ୟାକୁଳ । ଜାତୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପରିବାର ପରିକଳ୍ପନା ଦୁଇଟି କାରଣରୁ ପ୍ରୟୋଜନ । ୧—ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକୁ

ସେଧ କରିବା ଏବଂ ୨—ଜାତୀୟ ଭାବନାପାତ୍ରର ମାନ ଉନ୍ନତ କରିବା । “ଜନସଂଖ୍ୟା ବିଶୋଧନ”ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରିଚିତ ହାତରୁ ଋଷା ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଏହି ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଜନାର ବୁରୁଦକୁ ଅତି ଚେତୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହି ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଜନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦିଗ ରହିଛି । ୧—ଗର୍ଭ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବା ଜନ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ (Birth Control), ୨—ବନ୍ଧ୍ୟା ଦମ୍ପତିଙ୍କର ଚିକିତ୍ସାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା, ୩—ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ସଂଗ୍ରହ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ୪—ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ଆମର ପଡ଼ୋଶୀ ଜାପାନରେ ଗର୍ଭ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ନୈତିକ ଓ ଆଇନାନୁମୋଦିତ ବ୍ୟାପାର । ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ଅନ୍ୟ ତିନୋଟି ବିଷୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀର ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇନାହିଁ ।

୧୯୭୨ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ପହିଲାଠାରୁ **Medical Termination of Pregnancy Act** ଋକୁ ହେବାକୁ ଆମ ଦେଶରେ ଚିକିତ୍ସା ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭପାତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାଟି ଆଇନାନୁମୋଦିତ ହେଲା । ଆଉ କିନ୍ତୁ ଔଷଧ ବା ଅପରେସନ ଆଦି ଦ୍ୱାରା ଯେ କୌଣସି ନାରୀର ଗର୍ଭପାତ କାର୍ଯ୍ୟଟି ବେଅଇନ୍ ପିଲା । ଏ ଆଇନଟିକୁ ନୈତିକତାର ଦ୍ୱାନ୍ଧି ଦେଇ ସୁଏତ ଅନେକ ପସନ୍ଦ ନକରି ପାରନ୍ତି—ମାତ୍ର ବୃହତ୍ତର ନୈତିକତାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିଲେ ଏପରି ଗର୍ଭପାତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତ୍ତି ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରୁଠାରୁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା—ଯେକୌଣସି ଭାବେ କରିପାରି ପରି ମାଡ଼ି ଯାଉଥିବା ଜନସଂଖ୍ୟାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ।

ପ୍ରଥମ ଯୋଜନା କାଳରେ ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଜନା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେତେ ଟଙ୍କା ବସତ କରାଯାଇଥିଲା, ତା'ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ମାତାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବା । କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୋଜନା କାଳରେ ଏଥିଲୁଗି କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରୟୋଜନ ପଡ଼ିଲା । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା—ପରିବାରର କଲ୍ୟାଣ । ତୃତୀୟ ଯୋଜନାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଲା ଓ ତା' ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକରେ ବହୁ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଜନାର ବହୁମୁଖୀ ସମ୍ପ୍ରସାରଣମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

କିନ୍ତୁ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି—କେବଳ ସରକାର କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କା ଖରଚ କରିଲେ ହେବ ନାହିଁ । ସରକାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ସାଙ୍ଗକୁ ଜନସାଧାରଣ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧେ ତାତ୍ତ୍ୱିକରେ ସଚେତନ ଓ ସକ୍ରିୟ ହେବା ଚାହୁଁ । ପରିବାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଜନାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ଗଣ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରିକ ବା ପରିବାର କେନ୍ଦ୍ରିକ ବା ସ୍ତ୍ରୀମାନ କେନ୍ଦ୍ରିକ ବ୍ୟାପାର ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଏକ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଏଥିରୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ମୁକ୍ତି ପାଇବା ଲାଗି ବେଢ଼ା ତଳାଣିବା ଉଚିତ । ଏହି ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସରକାର ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।

VISIT

NANDANKANAN BIOLOGICAL PARK (ORISSA)

Situated half-way between Cuttack & Bhubaneswar, connected by motorable road with Bhubaneswar and the Barang Railway Station (S. E. Rly.).

See in Natural Settings

The Lions (Indian & African), Tigers, Leopards (Normal, Black and Clouded) and many other cats: specially 'KANAN' the tigress from the jungle who in response to the call of 'PRADEEP' the tiger of the Zoo fell in captivity.

Also See:

Indian Rhinoceros, Indian Bisons, Russian Brown Bear, Crocodiles & other dangerous reptiles; Hornbill, Pelican, storks and hundreds of other colourful birds; beautiful aquarium & the Natural history Museum.

Enjoy:

Beautiful lake with numerous birds (resident and migratory), dancing piscifauna, boating and cool breeze.

Comfortably Stay in:

Lovely well furnished Lake-view Tourist Lodges at the most reasonable rates.

Special Attractions:

Beautiful lawns, gardens, picnic-spots, children's train, elephant ride.

Carry back with you numerous unforgettable memories.

For Further Details Please Contact:

THE WILD LIFE CONSERVATION OFFICER, ORISSA, 95-SAHEED NAGAR, BHUBANESWAR—751007, Tel: BHUBANESWAR—33840, 51580.

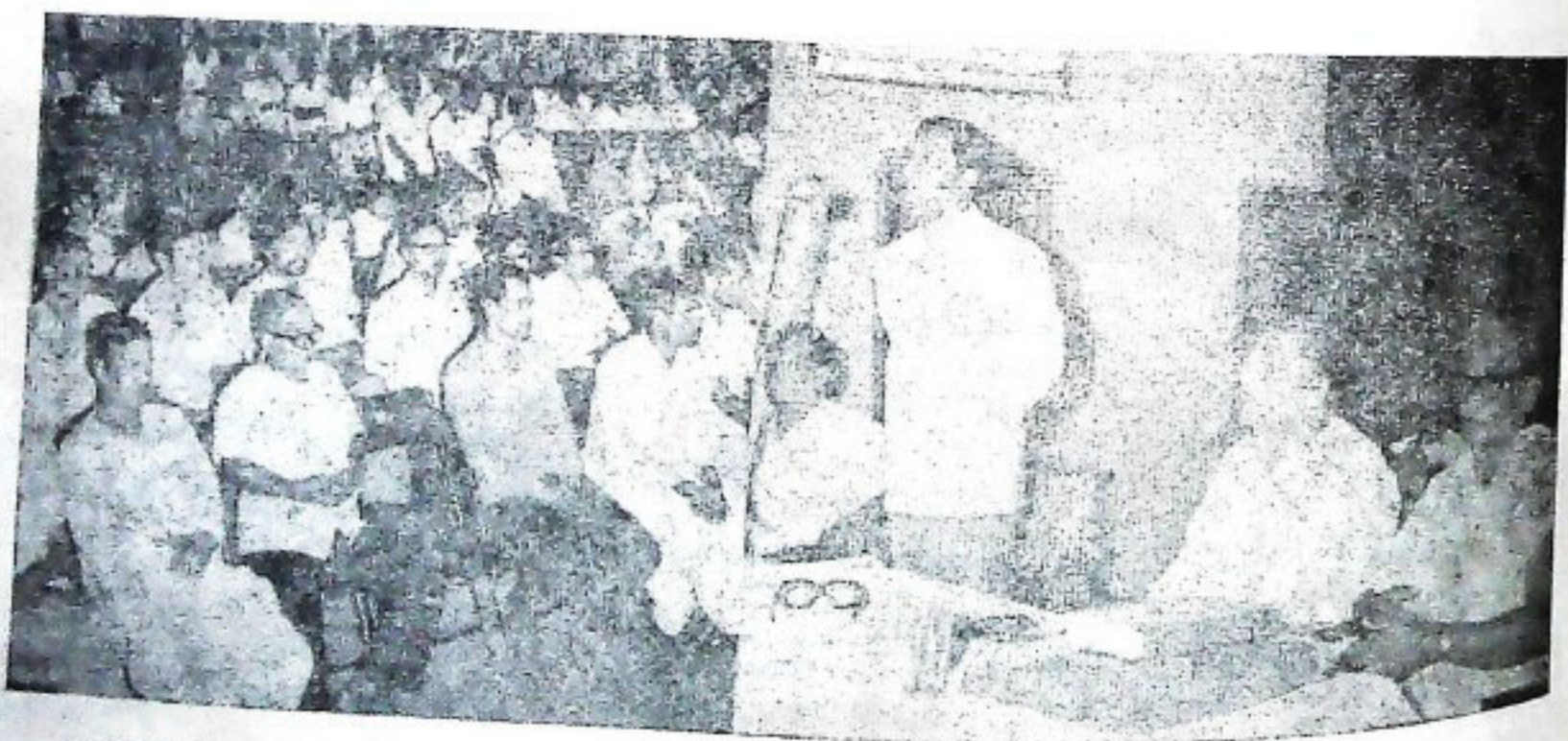

ଜର୍ଜର ରାଧାନାଥଙ୍କର ପଠାଣୀ ସାମନ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ
(ଦରବାର କାବ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ)

ହେ ଉତ୍କଳ ମାତା ଯୋଗ୍ୟତମ ପୁତ୍ର
ରୁମ୍ଭେଦୋରୁଁ ଆନ୍ତେ ସବେ ହେଲୁ ପୁତ୍ର;
ଗୋଦାବରୀରୁ ଜୋତାଏ ବ୍ୟାପି
ଘଣ୍ଟିମାଳା ଯାଇ ବସନ୍ତେ ଅଦ୍ୟାପି
ଏକାମ୍ରେ କୋଣାର୍କେ ଯା ଘଣ୍ଟି ଶସ୍ତ୍ରର
ଯୋଗ୍ୟପୁତ୍ର ରୁମ୍ଭେ ସେହି ଉତ୍କଳର,
ମାତ୍ର କାଳ ମୁଖେ ସେ ଘଣ୍ଟିବିମଳ
ଦେଇ, ନିଜ ମୁଖେ ଏବେ ଯେ ଉତ୍କଳ
ବୋଲି ଦେଇଅଛୁ ଅଜ୍ଞାନର ମତୀ
ସେ ଉତ୍କଳେ ରୁମ୍ଭେ ଶୁଣାନ-ଭୁଲଣୀ !
ତାସରୁପେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଉତ୍କଳ-ବରନେ
ରୁମ୍ଭେ ଅଜ୍ଞାନ-ମେଘ-ଆବରଣେ,
ତୁମ୍ଭେ ଦେଖି ରୁମ୍ଭେ ଦବ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ଗଣି
ତ ଛାଲେ ରୁମ୍ଭେ ଦୂରଦେଶବାସୀ,
ଉତ୍କଳ-ଉଦୟ-ଅବନେ ଉତ୍କଳ
ହେଲେ ଭରତର ଦ୍ୱୀପସ୍ୱ ଭବର । (୧)
ମାତ୍ର ସେଇ ଯେହୁ ରୁମ୍ଭେ ପ୍ରସୂତ
ନ ଚିତ୍ତେ ଯେତ ନିଜର ବିଭୂତ !

ଗୁଣେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳେ ନଶେ କେହି ନାହିଁ
 ଗୁଣୀୟ: ଉତ୍ସର ହେବ ଗୁଣଗ୍ରାହୀ !
 ସଲିଳ ନ ସିଂହ ଖାଲି ଦଣ୍ଡବତ
 ନରୀକୁ ଛନ୍ଦି ଲୋକ ଶିକ୍ଷାତ ।
 x x x x
 ଭୋଗ ବିନାୟକ କଟ ଦୁନିଆର
 ଅସାଧ, ଚପସ୍ତା ରୁମ୍ଭେ ବଜ୍ରପର !
 ଭୋଗ ବିଳାସୀଙ୍କ ଜୀବନ ସଂଚିତ
 କୋଟି କୋଟି ମୁଦ୍ରା ମଧ୍ୟେ ସୁଗଠିତ
 ପ୍ରାୟାସ, ସଞ୍ଜିତ ସୁପରିପାଟିରେ
 ମାଟିଦ୍ରବ୍ୟ ମିଶିଥିବ ଯେ ମାଟିରେ !
 ମାଣି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳର ଦର୍ପ, ଚିତ-ପ୍ରସୂତ
 କୋଷିଧ-ଦର୍ପଣ, ଦଶଦୁର କୃତ
 “ସୁକାନ୍ତ ଦର୍ପଣ” ହେବନାହିଁ ଲୟ
 ନରଦେହେ ଥିବ ସାକଳ କୃପୟ ।

ପ୍ରକାଶକ ଦର୍ପଣ—ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର-ପ୍ରସାଦ ବିଶ୍ୱା ବିଖ୍ୟାତ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ରଘୋନାଥ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଗ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗତ ନଭେମ୍ବର ୨୪ ତାରିଖରେ ଆୟୋଜିତ
 ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
 ଶ୍ରୀ ସ. ଏନ୍. ତିପ୍ପୁରୀ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଡି ଏସ୍ କର ରାଓ

ତାଙ୍କୁ ଆପଣ ଦେଖିଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱର
 ରଜଧାନୀର ଆଠନଘର ଇଉନିଟ୍ ଅଠୁ ଖଣ୍ଡିଏ
 ଯାକକେଲେ ସକାଳ ନଅଟାରୁ ଉଠିଥିଲେ ।
 ଯାକକେଲେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବିଷୟକୁ
 ଖୋଜୁଥାନ୍ତେ । ତା' ଭିତରେ ସିନ୍ଦ୍ରେଟ ପାକେଟ
 ସହ । ଖଣ୍ଡିଏ ନାକ ଚୋରିଆ ଚାମା ଦେହରେ
 ପୁଲପାଣ୍ଡ ଟିଏ ପିନ୍ଧି ସେ ଖୁବ୍ ଦରଳ ଅନାୟକ
 ଦିଶନ୍ତି । କରସ ବାଗଣି ଦେଖି ଚିତରେ ।
 ସ୍ତମ୍ଭ ବର୍ଷ ହେଲେ ସେ ଏଇ ସିନ୍ଦ୍ରେଟ ବାବଦକୁ
 ବରୁଛନ୍ତି । ଦିନିକାରେ ସକାଳର ସେ ।
 ଶୁଖିଗୋଟିଏ ଯାଏ ପାଠ ପଢ଼ିଥିଲେ । ଧର୍ମରେ
 ଖୁସିଆନ୍ ଦେଲେଣା । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ବହୁ
 ପୁରୁଷ ଧରି ରହିଲେଣି । ଜଣେରେ ନିଜଘର
 ଅଛି । ମାତ୍ର ସେଇ ଛୋଟଘରେ ବଡ଼ଭଲ ଅଛି ।
 ସେ ଜଣେ ଶ୍ରେୟନରେ ଖଲ୍ଲିଆ କାମ କରନ୍ତି ।
 ମଠିଆଁଘର ଉଆକଟିଘରରେ ଦରକାକାମ କରି
 ଯେତେ ଯୋଗୁଛନ୍ତି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ରାଓ ନିଜ ବିଧବା ମାଆକୁ ନେଇ ରହନ୍ତି ରଜଧାନୀରେ ଜଣେ ବହୁଳ ବାହାର ଘର ବୋଲି
 ଚିନ୍ତା । ସେ ଏକେଣ୍ଟ୍ରାଲୁ ସିନ୍ଦ୍ରେଟ ଅଛି—ରଜଧାନୀର ପାଖଟି ଏଠିଆରେ ପାନ ଦୋକାନୀମାନଙ୍କୁ
 ଦିଅନ୍ତି । ସଫାକେଲେ ଯାକ ସେମାନଙ୍କ ପାଖୁ ପରସା ଅସୁବ କରନ୍ତି । ଦିନକୁ ୫-୬ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ
 ହୁଏ । ସେତିକିରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ରାଓ ନିଜେ ବେକରି ଓ ମାଆକୁ ଚାନ୍ତି ।

ଖୁବ୍ ପାକଳା ବେହେରା । ନାକତଳେ ସବୁ ନିଶ । ଅଞ୍ଚଳ ଚୋରାଣୀ ସରଳ ଓ ବିଶ୍ୱାସପୁରଣ । ସେ
 ପାନ, ସିନ୍ଦ୍ରେଟ, ଚୋରା ବିକ୍ରି ଖାନ୍ତିନାହିଁ । ସାମସାଥୀଙ୍କ ଦଙ୍ଗେ ମିଶି ଅତ୍ୟାଦି ଦେବାକୁ ତାଙ୍କର ଯମର
 ନାହିଁ । ତେବେ ବେଳେ ବେଳେ ମାଆକୁ ନେଇ ସେ ସିନେମା ଦେଖି ପାଆନ୍ତି ।

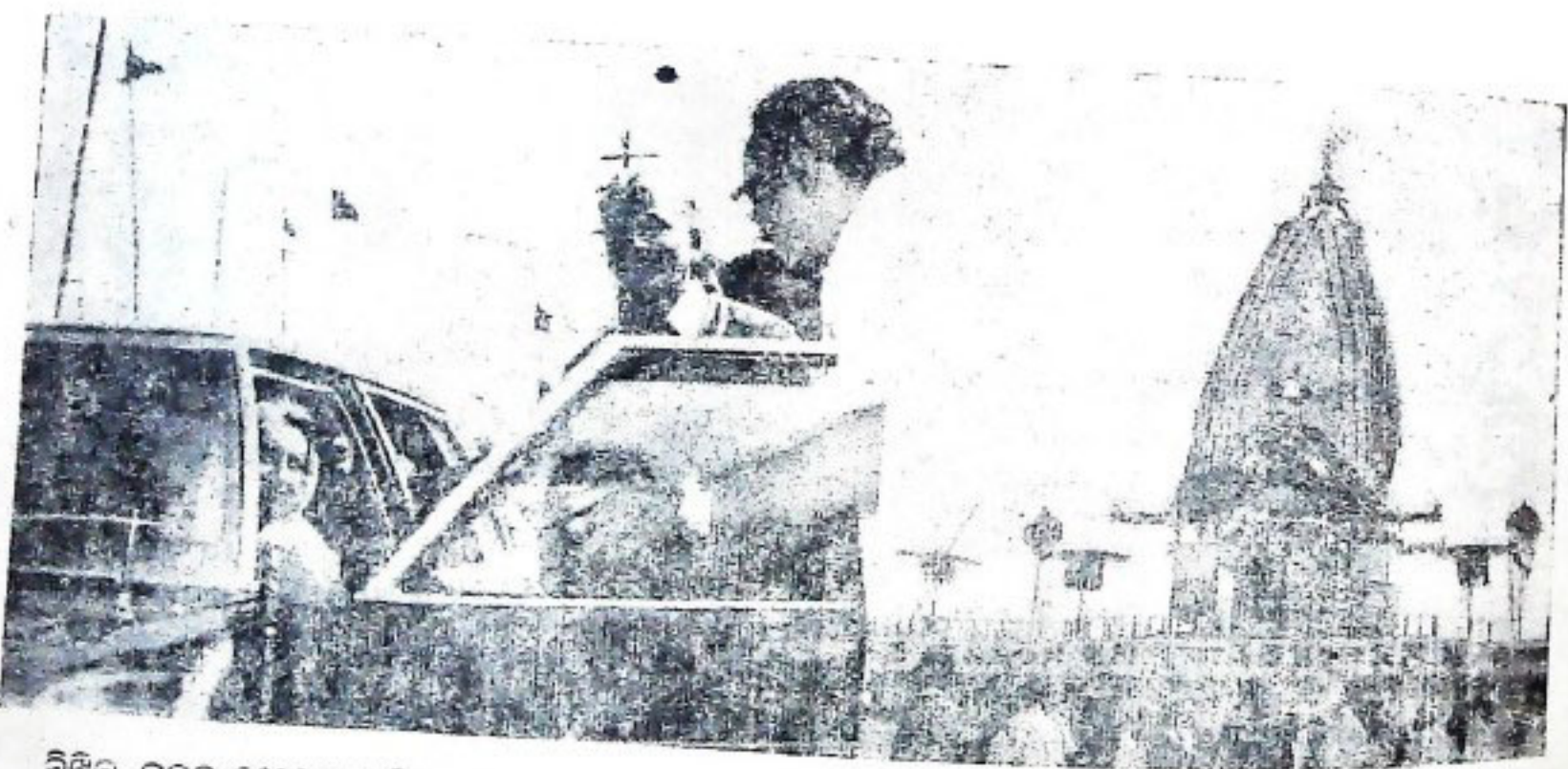
ପରସା ବଳେ ନାହିଁ—ନିଜର ବରି ଦୋକାନ ଖଣ୍ଡିଏ କରିବାକୁ, କିନ୍ତୁ ନିଜର ଦୋକାନଟିଏ କରି-
 ବାକୁ ଭାବି ରଜା ତାଙ୍କର । ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଋଣ ନେଇ ପାନ ଦୋକାନଟିଏ କରିବା ଲାଗି ତାଙ୍କୁ କହିଲି । ସେ
 ହସି ହସି କହିଲେ—ହଉ-ବେଷା କରିବି ।

ପ୍ରକୃତରେ ସମ୍ଭବ ରୂପ ଚଳେ ଅନ୍ତର୍ଗ ପୁରକ । ରଞ୍ଜିତାରେ ଅକମା ହୋଇ ବୁଲିବା ଅପେକ୍ଷା,
 ଶ୍ରେୟା ତପନୀୟା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସେ ନିଜର ଚରଣ ଶୋଭା ବଜା ଦେଖାଇ କରୁଛନ୍ତି ଓ ମଧ୍ୟ
 ସୋହୁଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ କହିଲେ କେତେ ବୋଲି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ କହିଲେ-ଅପ ବ୍ୟାଗ୍ରୁ ବସା ଶ୍ରେ ନେତ୍ର
 ଭବ ପାନତୋଜାନ ଶାନ୍ତିଏ କରିଥାଉ—ତା'ପରେ ଯାହା କିବାହ କଥା ଭାବିବି ।

ସମ୍ଭବ ସଂଜ୍ଞା ତା'ର ସଂଗ୍ରାମ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ମହିତ ହେଉ । ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ତା'ର ସୁଖମୟ
 ହେଉ ।

ମନୀସା

ନିର୍ଦ୍ଦିକ ଭରତ ବଂଶେୟ ଅଧିକେଶନ ଉପଲକ୍ଷେ ଶୈଳାଳା ଭଦ୍ରର ନଗରଠାରେ ନିର୍ମିତ ଓଡ଼ିଶା ମନ୍ତ୍ରପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀମତୀ ଭବିଷ୍ୟତ ତାଙ୍କ ବୁଲି ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

ଆମ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଣ ?

ଗୋଟିଏ ଦେଶର ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ ? ତା'ହେଉଛି ସମାଜ ଉନ୍ନତି । ମାତ୍ର ତା'ମାନେ ନୁହେଁ ସେ ଆମେ ଚେତନ ସମାଜର ପୁରୁଷ ଶ୍ରେଣୀ ବା ଶାନ୍ତିରାଜ ଦୁର୍ଘରୁ ବାଧିତ ବିକଳାଙ୍ଗ ମାନବର ଜନ୍ମାଣ ସାଧନ କରିବୁ । ସମାଜ କଳ୍ୟାଣର ଅର୍ଥହେଉ ସମସ୍ତ ଭାବେ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ । ଆମର ଏ ସବୁ ଯୋଜନା କାହିଁକି ? ଆମ ଲୋକଙ୍କର ବଂଚିବା ମାନବତା ବଢ଼ାଇବା ଓ ଦେଶକୁ ଉନ୍ନତରୁ ଦୂର ଓ ସରଳ କରିବା ହେଉଛି ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ । କେତେକ ଭାବନୀ—ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାଧୀନ ଦେଶ ତା'ର ସୈନ୍ୟତା ବୁଝିବଲେ ସାରି ଦୂର ଓ ସରଳ ହେବ । ଆମର ବିନୁ ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହଁ । ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ଆମ ଉପରେ କାହାର ଅକ୍ରମଣକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ଅର୍ଜନ କରିବୁ—ବିନୁ ଆମର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ ଆମ ଲୋକଙ୍କର ଓ ସମାଜର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି ସାଧନ ।

ଭରତବର୍ଷକୁ ଦିଲ୍ଲୀ, ବନେ, ଜଳିକତା ବୋଲି ବୁଝିବା ଛୁଇଁ । ଅମ ଗାଁ ମାନଙ୍କୁ
 ଅମକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଦୁଃଖର କଥା.....ଅମର ଗାଁ ମାନଙ୍କରୁ ପ୍ରତିଭାଶାଳା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ
 ସହକ୍ଷେପକ ପଳାଇ ଯାନ୍ତି । ଫଳରେ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଦିଗରୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ଲାଗି କେହି ଚିନ୍ତା
 ଦର୍ଶକ ନଥାନ୍ତି । ଶିକ୍ଷିତ ଓ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କର ବଂଚିବା ଲାଗି ଓ ବିକାଶ ଲାଗି ଅମକୁ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାଁ ବୁଝିବର ଅବସ୍ଥାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଉନ୍ନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଅମ ନଗର
 ପରେ ନଗର ଗଠି ରୁଜିବା ଅପେକ୍ଷା—ଗାଁ ବୁଝିବରେ ନଗରର ସବୁ ସୁବିଧା ସ୍ୱାଭାବିକ
 ସୃଷ୍ଟିକରିବା ଉଚିତ । ଅମେ ଏଠି ଦିଲ୍ଲୀରେ ଦର୍ଶି ଯେଉଁସବୁ ସମାଜକଲ୍ୟାଣ ମାନସରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି
 କରିବୁ, ସେବୁଝିକ ଯେପରି ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହିତକର ହେବା ଉଚିତ । ଉଦା-
 ହରଣରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୫,୫୦,୦୦୦ ରୁ ଅଧିକ ଗ୍ରାମ ରହିଛି । ଅମେ ଯେତେବେଳେ ଶାଠିଏ ଗୋଟି
 ଲୋକଙ୍କର ଅର୍ଥନୈତିକ ମାନ ବୁଝି କରିବାକୁ ଯେଜନା କରୁଛି, ସେତେବେଳେ ଅମ ମନରେ
 ଯେପରି ଗୋଟିଏ କଥା ଥାଏ, ତା' ହେଉଛି ଏହି ବିପୁଳ ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଅଶାନ୍ତରୁ ବେଶ
 ଅମ ଗାଁମାନଙ୍କରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ତା'ଭିତରେ ପୁଣି ଅମକୁ ଆଦିବାସୀ, ହରିଜନ ଓ ତପସିଲୁକ
 ଜାତିମାନଙ୍କ କଥା ବେଶୀ ଭାବିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ
 ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ସୁବିଧା ଦିଆଯାଇଛି । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମେ କୌଣସି ଗାଡ଼ି-
 ବିଶେଷକୁ ଆଣି ଆଗରେ ରଖିବୁ ନାହିଁ । ବରଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁକଥା
 ବିଚାର କରିବୁ । ଗରିବ ଶ୍ରେଣୀ ସବୁ ଜାତିରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଦେଖାଯାଇଛି ପ୍ରାୟ ଅଣାଣ୍ଡ
 ଲୋକ ଏହି ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭାବ ଭିତରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଅଶାନ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ
 ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ବଂଚିବାମାନ ବଜାଇ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅମେ ଏମିତି ଭାବେ ଯୋଜନା
 ମାନ କରିବା ସାଫଳରେ କି ଏହି ବିପୁଳଂଗର ଦରିଦ୍ର ଲୋକେ ତଦ୍ୱାରା ଛାଏଁ ଛାଏଁ ଉପହତ
 ହୋଇ ପାରିବେ ।

ଏହା ହୁଏତ କୃଷକ କୁଳର ଉନ୍ନତି ଏବଂ କୃଷି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଂସ୍କାର ଯେତେଶୀଘ୍ର ସମାପ୍ତ
 ହେବ ସେତେଉଲ । ଅବଶ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ଓ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ବି ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ହେବ ।
 ଅମର ଭବିଷ୍ୟତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଗି ଶିଳ୍ପ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବ୍ୟାପକତା ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯିବ । ମାତ୍ର
 ଏକଥା ଭୁଲିଗଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ ଯେ ଶିଳ୍ପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର ଭିତ୍ତି ହେଲା କୃଷିର ଉନ୍ନତି ।

ମୁଁ ହେଉଛି ଗାନ୍ଧୀ ସୁଗର ଜଣେ ଅବଶେଷ । ତଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ଭଳି ଅର୍ଥନୈତିକମାନେ
 ରେଖା ବିପଦକୁ ହେୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିପାରନ୍ତି । ସେମାନେ କହିପାରନ୍ତି—ଏହି ଭାରି ଶିଳ୍ପ-
 ସୁଗରେ ସେ ସବୁର ମୂଲ୍ୟ କ'ଣ ? ଏ ସୁକ୍ତିର ସତ୍ୟତା ଥାଇପାରେ । ମାତ୍ର ଗାନ୍ଧିଜୀ ଯାହା
 କରିଥିଲେ ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୌଳିକ ଓ ସଠିକ । ସେ ଭାରତର ଗାଁ ଗହଳକୁ ଦେଖିଥିଲେ ।
 ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତି ଓ ଜୀବନ ଯାତ୍ରାକୁ ବୁଝିଥିଲେ । ସେ ତେଣୁ କୃତାର ଶିଳ୍ପ ତତ୍ତ୍ୱ ଅବିଷ୍କାର
 କରିଥିଲେ । ତରଖା ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକମାତ୍ର । ଅମ ଆଗରେ ସେ ଏଇ ଆଦର୍ଶ ରଖିପାରନ୍ତି—
 ସେ ଅମେ ଗାଁ ଗହଳରେ କୃତାର ଶିଳ୍ପ ବୁଝିବ ବହେଇ ରୁଜିବା ।

ମୁଁ ନିଜେ ଅବଶ୍ୟ ଜଣେ ଭାରି ଶିଳ୍ପପ୍ରସାରର ସମର୍ଥକ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ
 ଚିନ୍ତାରେ ଅନୁଭବ କରୁଛି କି ସହରାଞ୍ଚଳ ବୁଝିବରେ ଭାରି ଶିଳ୍ପର ପ୍ରସାର ସଂଗଠନ ସଂଗଠନ
 ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ମାନଙ୍କରେ କୃତାର ଶିଳ୍ପ ବୁଝିବର ଖୁବ୍ ବେଶୀ ପ୍ରସାର ହେବା ଉଚିତ । ତାହାହେଲେ
 ଯାଇ ଉଭୟ ଭିତରେ ଭାରସାମ୍ୟ ରହିବ । ସଦର ଓ ମଫହଲ ଭିତରେ ଥିବା ବ୍ୟବସାୟ ଦୂର
 ହୋଇପାରିବ । ତଦ୍ୱାରା ଆଉ ଅଧିକ ଲୋକ କାର୍ଯ୍ୟପାଳୀ ସହରକୁ ଯାଇ ସହରରେ
 ସମସ୍ୟା ବୁଝି କରିବେ ନାହିଁ ।

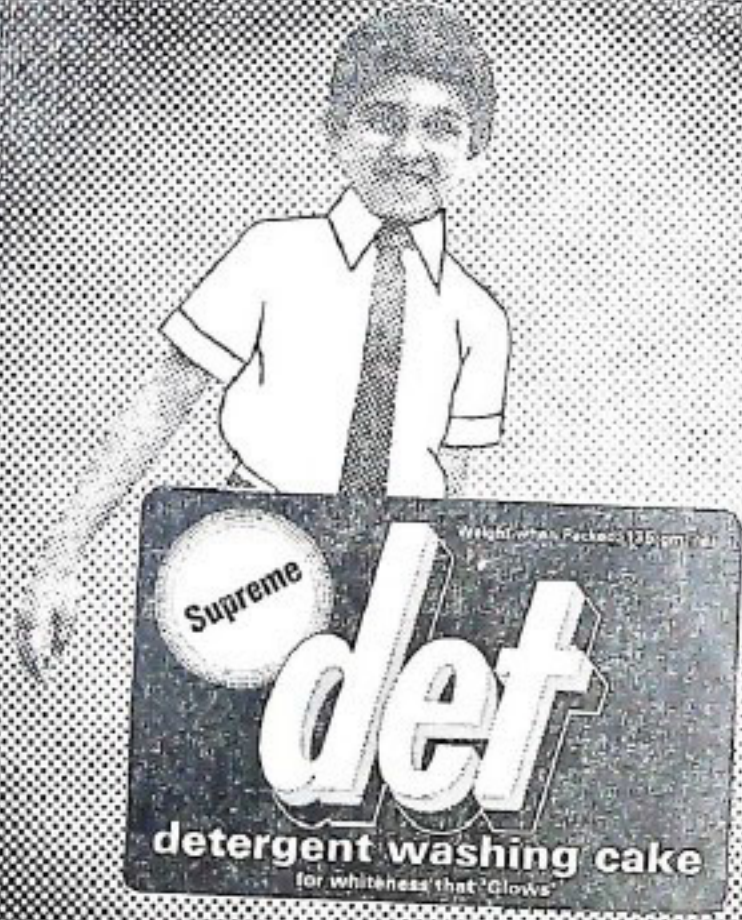
ତା' ଛତା ଶୁଭତ ଗୋଟିଏ ବିଚିତ୍ର ଦେଶ ଓ ଏଠି ଚରୁଦୁରର ସବୁକଥା ଏକାଠି ଗୋଟେଇ ନିଶି ରହିଛି ଓ ରହିବ । ତୁମେ ଦେଖିବ ଏ ଦେଶରେ ଏବେହି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଜି ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ହଜାରବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ଯେନିତି ଯିଲେ ସେନିତି ବଂଶୁଚ୍ଛନ୍ତି ଓ ସେପରି ବଂଶିବାକୁ ଭଲ ପାନ୍ତି । ତେଣୁ ଭରତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦମେ, ପଞ୍ଚଦଶ ଓ ତିଂଶ-ଶତାବ୍ଦୀ ଏକତ୍ର ରୁଲିଛି । ଏଠି ବହୁଭାଷା ଓ ଉପଭାଷା ଏକତ୍ର ଅଛନ୍ତି । ଅଧିବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଅଧିବାସୀ ମାନେ ଅମର ପ୍ରକୃତି ଅର୍ଥନୀତି ଭିତରେ ରହି କରନ୍ତି । ଅମଠାରୁ ସେମାନେ ସଭ୍ୟ ନହୋଇ ପାରନ୍ତି—ମାତ୍ର ମୋ ମତରେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକେ ଅନ୍ତତା ମୋଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମାନବିକତାରେ ଶୁଭ୍ ମହାନ । ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନକ ତାଙ୍କନ ଧାରରେ ଚଳନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଅନେକ ଅନେକ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବଂଶୁଚ୍ଛନ୍ତି—ସତେଜ ମଧ୍ୟ ।

ଏନିତି ଏ ଦେଶ ବିରାଟ ଓ ଏକାଠି ମହାନ । ଏହି ମହାନ ବିରାଟ ଓ ବିଚିତ୍ର ଜନସମାଜ ସଂଗେ ଅମେ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ? ମୋଟାମୋଟି ଅମେ ରୁହୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତାର ନିଜର ଗୁଣ ବା ପ୍ରତିଭାକୁ ଧରି ବିକାଶ କରନ୍ତୁ । ଅମେ କାହା ଉପରେ କିଛି ଲାଭ ଦେବାକୁ ରୁହୁଁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅମକୁ ସଂରଠିତ ଭାବେ ଏପରି ଦୁରୋତ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ ଯାହା ଭିତରେକି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ହାଏଁ ନିଜବାଟରେ ବିକାଶ କରନ୍ତୁ—ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ ।

ଏହି ବିରାଟ ଜନତାର ଉନ୍ନତି କଲେ ଯୋତନା କରିବାକୁ ହେଲେ ଅମକୁ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ମୋଟିଏ ହେଲା—ଅମେ ଏନିତି କେତେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେବୁ ଯାହାକି ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସିବୁ ଏବଂ ତା' ସାଙ୍ଗକୁ ଏପରି କେତେକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ହାତକୁ ନେବୁ ଯାହାକି କିଛି ବିଳମ୍ବରେ ସମସ୍ତ ଦେଶ-ପାଇଁ ଲାଭଜନକ ହୋଇ ଉଠିବ ।

'ଚକମକ' ଶୁଭ୍ରତା ପାଇଁ

ସୁସ୍ଥାମ ଡିଟିଟ୍ ଡିଟରଜେଣ୍ଟ୍ ଥିଲେଇ କେକ

ତୁମ୍ଭେ ଉନ୍ନତ ଲେଟେ କେକ ଦେଇଛ ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଏକ ଉତ୍ତମ ଡିଟରଜେଣ୍ଟ୍ କେକ ।
 ଏହାର ଅଧିକ ପରିଷ୍କାର କରିବାର ଶକ୍ତି, ରିଭର୍ସର ପେଶ ଓ ପୁରାଣ ଏଭଳି କିଛି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ରା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଥିଲେଇ କେକରେ ପାଇବେ ନାହିଁ !
 ଅଳ୍ପତମ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଓ ନିଜେ ଦେଖନ୍ତୁ ।
 ସୁସ୍ଥାମ ଲେଟେ କେକ ଦେବ ଚକମକ ଶୁଭ୍ରତା

**ସୁନ୍ଦର ଶୁଭ୍ରତା,
 ଡିଟିଟ୍ ଶୁଭ୍ରତା**

SHILP-DM 7/76 On

ଶିଳ୍ପ ପରିଚାଳନାରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ଓ ଅଗ୍ରଗତି

ମୋହନଲାଲ ଅଗ୍ରୱାଲ, ବି. ଏମ୍.

ଶିଳ୍ପ ଯନ୍ତ୍ରରେ ମାଲିକ ଓ ଶ୍ରମିକ ଉଭୟେ ଏକ ଏକ ଅଂଶଦାର
ଅଟନ୍ତି । ଶିଳ୍ପର ବୃଦ୍ଧିର ସ୍ୱାର୍ଥ କରିବାର୍ଥ କରିବା ଦିଗରେ
ଉଭୟଙ୍କୁ ନିଜସ୍ୱ ସ୍ୱାର୍ଥ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତିନୁ
ଦେଶମାନେ ଯଦି ନିଜ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହନ୍ତି,
ତେବେ କେବଳ ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାର ବୃଦ୍ଧିର ସ୍ୱାର୍ଥ ନୁହେଁ,
ପ୍ରମାଣର ଓ ଦେଶର ବୃଦ୍ଧିର ସ୍ୱାର୍ଥ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବାଧାପଡ଼ି
ଉଠୁଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଓ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମୁହାଁରେ
ବୋଧ କରାଇ ମଧୁର ସଂପର୍କ ଜାତ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ
ଅନେକ ପରିକଳ୍ପନା ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଛି । ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ "ଶିଳ୍ପ ପରିଚାଳନାରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ"
ଏକ ଅଧୁନାତନ ଯୋଜନା । ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟାୟୋଚିତ

ଦାବୀ ଓ ସୁବିଧାମାନ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ସୁଦୟମାନ କରାଇବା ଏବଂ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ସୁବିଧା
ଅସୁବିଧା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଉପକ୍ରମି କରାଇବା ଏହି ପରିକଳ୍ପନାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଏହି ପରିକଳ୍ପନାର ଯଥାଯଥ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଫଳରେ ପରିଚାଳନା ଓ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିବା ସ୍ୱ-ସ୍ୱାର୍ଥ ଜନିତ ତାତକାଳୀନ ମାମାଦା ଶାନ୍ତିରେ
ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାଫଳରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯିବା ମଧୁର ସଂପର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହିବା
ସଂଗେ ଫଳରେ ଶିଳ୍ପର ବୃଦ୍ଧିର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ସହଜ ହୋଇଥାଏ ।

ଭାରତବର୍ଷରେ ଏହି ପରିକଳ୍ପନାଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧୁନିକ । ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତିପରେ ୧୯୪୭ ଖ୍ରୀ:ଅ:ରେ
ଶିଳ୍ପବିକାସ ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଶିଳ୍ପ ପରିଚାଳନାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ
କୌଣସି ବୁରୁଦର ଓ ହ୍ରାସକ ଉଦ୍ୟମ ହୋଇନଥିଲା । ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନୀତିମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ନିତ୍ରତା ଓ ସୁସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଯତ୍ନେତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖାଯାଇ ୧୦୦
ବା [ତତ୍କାଳୀନ] ଶ୍ରମିକ ନିୟୁତ୍ତି ଯିବା ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ କାରଖାନା ଦିନିକିମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର
ତ୍ୟାଗ ହୋଇ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏହିଠାରୁ ଡିଂ ଭାରତରେ ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ପ୍ରଚଳନର ତନ୍ତୁ ହୁଏ । ଯଦିଓ
ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଅନେକ ସଂସ୍ଥା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପରିତ୍ୟାଗକଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁ
କେତେକ ସଂସ୍ଥାରେ ଏହା ରହିଲା, ସେଥିରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅର୍ଥ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂବିଧାନିକ ଯୋଜନାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଶିଳ୍ପ ପରିଚାଳନାରେ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ଉପରେ
ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିଦେଇ Joint Management Council ବା ନିଜିକ ଶ୍ରମିକ-ପରିଚାଳନା ପରିଷଦ
ଗଠନ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ନିଆଯାଇଛି । ଫଳରେ ଉକ୍ତ ଯୋଜନାରେ ଏହି ପରିକଳ୍ପନା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସ୍ଥାନ

ଭର କଲ । ଏହି ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ "A socialist society is built up not solely on monetary motives, but on ideas of service to society and the willingness on the part of the latter to recognise such service. It is necessary in this context that the worker should be made to feel that in his own way he is helping to build a progressive state. The creation of Industrial Democracy, therefore, is a pre-requisite for the establishment of a Socialist Society" . ୧୯୫୭ ର Industrial Policy Resolution ମଧ୍ୟ ଗ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଅଂଶଦାର ଭବେ ଗ୍ରହଣ କରି ପରିଚାଳନାରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେଖିଲା ।

ଏହି ପରିଚାଳନାର ସଫଳ ରୂପାୟନ ନିମନ୍ତେ ୧୯୫୭ ଖ୍ରୀ:ଅ: ରେ ଗ୍ରାମିଣସହାୟକଙ୍କ ଅଧ୍ୟାୟତାରେ ଗ୍ରମିକ, ମାଲିକ ଓ ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଅଧ୍ୟୟନକାରୀ ଦଳ ନିଯୁକ୍ତି କରାଗଲା । ଏହି ଦଳ ଇଂଲଣ୍ଡ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ବେଲ୍‌ଜିୟମ, ସ୍ୱିଡେନ, ଜର୍ମାନୀ, ୟୁଗୋସ୍ଲାଭିଆ ଆଦି ଦେଶମାନ ଗ୍ରମଣକରି ସମସ୍ୟାର କ୍ଷେତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଦଳ ୧୯୫୭ରେ ତାଙ୍କର ବିବରଣୀ ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିରେ ଏହି ଦଳ ଶିଳ୍ପ ପରିଚାଳନାରେ ଗ୍ରମିକଙ୍କ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ କେତେକ ଦୃଢ଼ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

୧୯୫୭ ଖ୍ରୀ:ଅ: ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ୧୫ ଶତମ ଭାରତୀୟ ଗ୍ରମ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଏହି ସମସ୍ୟା ଆଲୋଚନାରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଭାଷଣରେ ଗ୍ରମ, ନିଯୁକ୍ତି ଓ ଯୋଜନା କେନ୍ଦ୍ରମତୀ କହିଥିଲେ "the success of the experiment will be an earnest of our faith in industrial democracy without which a socialist pattern for India can have little meaning" ଉକ୍ତ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଆଲୋଚିତ ହୋଇଥିଲା, ଏହି ପରିଚାଳନାଟି କେତେକ ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଥିପାଇଁ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ପୁଣି ଗୁଡ଼ି ହୋଇଥିଲା, ଉଭୟ ଗଣ-ଆର୍ପନାତି ଓ ଘରୋଇ ଆର୍ପନାତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ୫୦ ଟି ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାରେ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଭାବେ ଏହି ପରିଚାଳନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ସଂସ୍ଥା ମନୋନୟନ ଓ ସଚିବେଶ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ୪ ଜଣିଆ ଉପ-କମିଟି ନିଯୁକ୍ତି କରାଗଲା । ଏହି ଉପ-କମିଟି ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଘରୋଇ ଆର୍ପନାତି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଲୁଗା, ଝୋଟ, କାରଜ, ଚିନି, ସିମେଣ୍ଟ, ଖଣି ଓ ରୂଷ, ଧୁଆଁ ବା ଟବାକୋ ଆଦି ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଗଣ-ଆର୍ପନାତି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ରେଲୱେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ, ଡାକ ଓ ତାର, ବନ୍ଦର, ଜାହାଜ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ, ପରିବହନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ଛାପାଖାନା ଓ ବିଭୂତି ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରାଗଲା ।

୧୯୫୮ ଖ୍ରୀ:ଅ: ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରମିକ ପରିଚାଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସହଯୋଗ ଆଲୋଚନା ଧକ୍ତରେ ମିଳିତ ଗ୍ରମିକ ପରିଚାଳନା ପରିଷଦ ପୁଣି ଆଲୋଚନାର ମୁଖ୍ୟ ବସ୍ତୁ ରହିଥିଲା । ଏହି ଆଲୋଚନାରେ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ଶିଳ୍ପ ମାଲିକ ଓ ଗ୍ରମିକମାନଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମୂହ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଏହା ଯେ, ଉପରେକ୍ତ ପରିଷଦ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ସଂସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିନିଧିତାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇ ଥିଲାଯେ କାରଖାନା କର୍ମଚୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥାରେ ଏହି ମିଳିତ ପରିଷଦ ଗଠନ କରାଯିବ ଉଚିତ ନୁହେଁ । ମିଳିତ ପରିଷଦ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରି ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରାଯାଇଥିଲାଯେ ଏହି ପରିଷଦର ସଦସ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ୧୨ ରହିବା ଉଚିତ ତଥା ମାଲିକ ଓ ଗ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସମ ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରତିନିଧି ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂସ୍ଥାସ୍ତରରେ ଏହା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ ଓ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପର୍ବତମତ ହେବ । ମାଲିକ ଓ ଗ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ପରିଚାଳନାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ତାଲିକା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ବିଚେଷ୍ଟା ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରମିକ ଓ ମାଲିକ ସଂରଠନ ମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଏକ ସର୍ବଭାରତୀୟ ବିଶେଷଜ୍ଞଦଳ ନିଯୁକ୍ତି ହେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ।

କେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରମ ମନ୍ତ୍ରାଳୟଙ୍କ ଅନୁକୂଳ୍ୟରେ ୧୯୬୦ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ଶିଳ୍ପ ପରିଷ୍ଟନାରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ
 ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ମତବାକ୍ତ
 କରାଯାଇଥିଲାଯେ, ମିଳିତ ପରିଷଦ ଯୋଜନା ବୃତ୍ତାନ୍ତ ହୋଇ ପାରିନଥିଲା, କାରଣ ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୫୦ଟି
 ସଂସ୍ଥାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ୨୫ଟି ସଂସ୍ଥାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ ପାରିଥିଲା । ପୁଣି
 ଯଦିଓ ଉକ୍ତ ପରିଷଦମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା କଷ୍ଟ ଏବଂ ବିଶେଷତଃ ନିୟୁତ ହୋଇଥିଲା ।
 ଏହି ଦଳର ଉପଦେଶ କେନ୍ଦ୍ର କୌଣସି ପରିଷଦ ନେଇ ନଥିଲେ । ଏହି ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ କରାଯାଇଥିବା
 ପ୍ରଧାନ ସୁପାରିଶ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା, ଏହି ପରିଷଦମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସ୍ପଦ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଜନ ପ୍ରଶାସନର
 ମୋଟେ ଅବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ପରିଷଦମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନତା କେନ୍ଦ୍ର ତଥା ସମ୍ପର୍କରେ ଉପଯୁକ୍ତ କଳ ସ୍ଵାଧୀନ
 ହେବା ଉଚିତ, ସମାଜାନୁକୂଳ ପରିଷଦମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରତେ ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ସୁପାରିଶ କରିବାପାଇଁ ଏକ
 ଛୁତ୍ରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଯଦି ଗଠନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ମାତ୍ର ମିଳିତ ପରିଷଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ସଂଗଠନକ
 ଅଗ୍ରତେ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ୧୯୫୭ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ୫୦ଟି ସଂସ୍ଥାରେ ଏହାର ପ୍ରାରମ୍ଭ ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି
 ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲେହେଁ, ୧୯୫୮ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ୨୭ଟି, ୧୯୬୧ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ୨୯ଟି, ୧୯୬୩ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ୨୭ଟି,
 ୧୯୬୫ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ୯୯ ଓ ୧୯୬୭ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ୧୭୨ଟି ପରିଷଦ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ
 ଏହାର ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ୧୯୬୯ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ୮୪ଟି, ୧୯୭୦ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ୮୫ଟି
 ଓ ୧୯୭୧ (ଜାନୁଆରୀ) ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ୮୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିଁ ରହିଥିଲା ।

୧୯୬୭ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ ଶ୍ରମ ଓ ନିୟୁତ ମନ୍ତ୍ରାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ପରିଷଦମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରଣର ଦୁର୍ଘଟନା
 କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମିଳିତ ପରିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପର ଏକ ବିବରଣୀ
 ଗଣ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟତମ ଭାବେ ସଂସ୍ଥା ଅପେକ୍ଷା ଗଣ-ସଂସ୍ଥା ମାନଙ୍କରେ
 ପରିଷଦ କମ୍ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଧିକ ଗଣ-ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ ପରିଷଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ
 ଓ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସର୍ବଶେଷ ବିବରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଶିଳ୍ପ ପରିଷଦମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ
 ଉକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉପ-ବିଭାଗ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ୧୯୬୯ ଖ୍ରୀ.ଅ.ରେ
 ଜାତୀୟ ଶ୍ରମ କମିଶନର ମତବାକ୍ତ ଅନୁସାରେ ମିଳିତ ପରିଷଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପଦକ୍ଷେପ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହି
 ପରିଷଦମାନଙ୍କ ଉପକ୍ରମ ସୁପାରିଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ତମ ମିଳିତ ଓ ଶ୍ରମିକଙ୍କର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ପରିଚାଳିତ
 ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ କମିଶନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ପରିଷଦମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଶ୍ରମିକ ସଂଗଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ବିକାଶ
 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂସ୍ଥାର କମିଶନର ଗଣ-ସଂସ୍ଥା ଅଧ୍ୟାୟନକାରୀ ଦଳ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ
 ବିବରଣୀରେ ଏକଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରି କହିଛନ୍ତିଯେ ମିଳିତ ପରିଷଦ ପରିଷଦମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଅଗ୍ରତେ ହୋଇ
 ପାରିନାହିଁ । ପୁଣି ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେଯେ ଏହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ଗଣ-ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ବିଷୟ ଉତ୍ତମ ସହ
 ଆଗେଇ ଆସିବା ଉଚିତ । ପରିଷଦର ବିଷୟ ଗଣ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଇବା, ଆର୍ଥିକ ଶକ୍ତି
 ଆଦିସହ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ ପରିଷଦମାନଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଶ୍ରମିକ
 ପ୍ରତିନିଧି ନିୟୁତପାଇଁ ତା ୨୨୨୨୨୨୨୨ରେ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମୋଦିତ ଏକ ପରିଷଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ
 ସଂଖ୍ୟାଧିକ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଓ ବିଭାଗର ଉଦାହରଣ ଦଳରେ ବିବରଣୀ ଲାଭକଲା ।

ଉପରେକ୍ତ ବିଷୟରୁ ଜଣାଯାଏ, ଉପରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଶିଳ୍ପ ପରିଷଦମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ
 ଆନ୍ଦୋଳନର ବିଶେଷ ଅଗ୍ରତେ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏକରେ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମିଳିତ ଓ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ମଧୁର ସଂପର୍କ, ବନ୍ଧୁତା, ଶୁଖିଲା ଆଦିର ଅଭାବ ଅନୁଭୂତ ହେଲା । ଏପରିକି ଦେଶରେ ଜରୁରୀକାଳୀନ
 ପରିସ୍ଥିତିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ଦେଶରେ ଶିଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶୁଖିଲା ପ୍ରଭୁର ଚରିତ୍ରରେ କହିଯାଇଥିଲା, ଧର୍ମର,
 ତାଲୁକର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଲାଗି ରହିଲା । ଏକତଃ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ।
 ୧୯୭୩-୭୪ରେ ୩୦ ନିୟୁତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଏବଂ ୧୯୭୫ ଜାନୁଆରୀରୁ ଜୁନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୩୪ ନିୟୁତ ଶ୍ରମିକ-
 ଦିନ ନଷ୍ଟ ହେଲା । ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଶିଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକାରମୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ଉତ୍ତମ
 ଅନୁଭୂତ ହେଲା—ତା ୨୨୨୨୨୨୨୨ରେ ଦେଶରେ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତି ଜାରିର ଘୋଷଣା କରାଗଲା ।
 କିଛି ସମୟପରେ ଉକ୍ତମୟ ଉତ୍ତମଙ୍କ ଆଦିର୍ଭାବ ହେଲା । ଉପରେ ପୁଣି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ

ସମାଜବାଦୀ ନେତ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର କାଳମୟା ସୁର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ବିଂଶପୁତ୍ରୀ ଅର୍ଥନୈତିକ
 କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଘୋଷଣା ତା ୧।୭।୬୫ରେ ବଡ଼ ଗନ୍ଧାର ସ୍ତରରେ ନିର୍ଦ୍ଦାୟିତ ହେଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର
 ପଠକ ନମ୍ବର କୁଡ଼ରେ ପ୍ରାନ୍ତ ପାଇଲା " ଶିଳ୍ପ ପରିଚ୍ଛଳନାରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ" ।

ଫଳତଃ ଶିଳ୍ପ ପରିଚ୍ଛଳନାରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଅଂଶ ଗ୍ରହଣର ସଫଳ ରୂପାୟନ ପାଇଁ ଦୁଇ ପଦକ୍ଷେପମାନ ଗ୍ରହଣ
 କରାଗଲା । ଏଥିରେ କାର୍ଯ୍ୟଶାଳା (Shop) ଓ ବିଭାଗ (Department) ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟଶାଳା ପରିଷଦ (Shop
 Council) ଏବଂ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ସଂସ୍ଥା (Plant and Enterprise) ସ୍ତରରେ ମିଳିତ ଶ୍ରମିକ ପରିଚ୍ଛଳନା
 ପରିଷଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଲା । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ୫୦୦ ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧ ଶ୍ରମିକ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାରେ ଲାଗୁ
 କରାଯାଇଛି ।

କାର୍ଯ୍ୟଶାଳା ଓ ବିଭାଗ ସ୍ତରରେ ଗଠିତ କାର୍ଯ୍ୟଶାଳା ପରିଷଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟଶାଳା ଓ ବିଭାଗରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
 ହେବ । ଏହି ପରିଷଦରେ ପରିଚ୍ଛଳନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଓ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ସମାନ ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରତିନିଧି ରହିବେ । ଏଥିରେ ଥିବା
 ଶ୍ରମିକ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ସଂପୃକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟଶାଳା ବା ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିଷଦଦ୍ୱାରା
 ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏକମାସ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଏହି ପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ୨ବର୍ଷ ଅଟେ ।
 ଏହାର ଆଲୋଚନା ପରିସରଭୁକ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଲକ୍ଷ୍ୟଧାରୀ ପରିମାଣର ଜିନିଷ ଉତ୍ପାଦନ, ଉତ୍ପାଦିକା ଶକ୍ତିର
 ବର୍ଦ୍ଧନ, ନଷ୍ଟ ନିବାରଣ, ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦୁର୍ଘଟଣା ନିବାରଣ ତଥା ନିରାପତ୍ତା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗ୍ରହଣ, କାର୍ଯ୍ୟଶାଳାରେ ଶୁଖିଲା
 ରଖା କରିବା, କାର୍ଯ୍ୟଶାଳାର ପାରିପାଶ୍ୱିକ ଅବସ୍ଥା ଯଥା ଆଲୋକ, ବାୟୁ ଚଳାଚଳ, ପରିଚ୍ଛଳନା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ପ୍ଲାଣ୍ଟ ବା ବ୍ୟବସାୟ ସଂସ୍ଥା ସ୍ତରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଉଥିବା ମିଳିତ ଶ୍ରମିକ-ପରିଚ୍ଛଳନା ପରିଷଦ
 (Joint Management Council)ର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ମଧ୍ୟ ୨ବର୍ଷ ଅଟେ । ଏହି ପରିଷଦରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚ୍ଛଳନା
 କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଓ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସମାନ ସଂଖ୍ୟକ ପ୍ରତିନିଧି ରହିବେ ପ୍ରତି ୬ ମାସରେ ଏହି ପରିଷଦର ବୈଠକ
 ବସିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖାଯାଇଛି । ପରିଷଦ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏକମାସ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।
 କାର୍ଯ୍ୟଶାଳା ପରିଷଦର ଅନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଷୟମାନ, ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ରୁଟି ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦିନ
 ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ, ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା ବର୍ଦ୍ଧନ, ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ହିତକର ଓ ନିରାପତ୍ତା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦି
 ବିଷୟମାନ ଏହି ପରିଷଦର ଆଲୋଚନାର ବିଷୟ ବସୁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟଶାଳା ପରିଷଦ ଓ ମିଳିତ ଶ୍ରମିକ-ପରିଚ୍ଛଳନା ପରିଷଦ ବ୍ୟତୀତ ଶ୍ରମିକ-
 ପରିଚ୍ଛଳନା ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧିନାୟକତ୍ୱରେ ଏକ ସ୍ୱାୟତ୍ତ ସେକ୍ରେଟେରୀଏଟ୍ ମଧ୍ୟ ଗଠନ କରାଯିବାର
 ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖା ଯାଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଶିଳ୍ପ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକ ମିଳିତ ପରାମର୍ଶ କମିଟି
 ଗଠନ କରାଯାଇଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉଭୟ ଗସ୍ତ-ସଂସ୍ଥା ଓ ଘରୋଇ-ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ଏହି
 ପରିଚ୍ଛଳନାକୁ ୨୮ଟି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଓ ୧୪୧ଟି କେନ୍ଦ୍ର ଅଧୀନସ୍ଥ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ କୋଲ୍
 ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ଼ର ୨୨୪ଟି କୋଲିଆଖଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର
 ୫୭ଟି ସଂସ୍ଥା, ଗୁଜରାଟର ୯୧ଟି, ହରିଆନାର ୪୨ଟି, ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ୪୫ଟି, ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ୮୧ଟି, ତାମିଲନାଡୁର
 ୧୭୯ଟି ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକର ୧୬୦ଟି ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାରେ ଏହି ପରିଚ୍ଛଳନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ
 ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ୧୪୫ଟି ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥା, ଦିଲ୍ଲୀର ୫୫ଟି, ଗୋଆର ୧୧ଟି, ଜାମ୍ମୁ ଓ କାଶ୍ମୀରର ୧୧ଟି, ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶର
 ୨୧ଟି, ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼ର ୩୧ଟି, ଆଣ୍ଡାମାନ ଓ ନିକୋବରର ୩୧ଟି, ବିହାରର ୭୨ଟି, ରାଜସ୍ଥାନର ୩୨ଟି ଓ ଓଡ଼ିଶାର ୨୫ଟି
 ସଂସ୍ଥାରେ ଏହି ପରିଚ୍ଛଳନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ସୁଖର କଥା ଏହି ପରିଚ୍ଛଳନାର ପରିସରଭୁକ୍ତ ନଥିବା ୨୦ଟି
 ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅତୀତ ଆଗ୍ରହର ସହିତ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରାୟ ଦେଶର
 ୧,୫୦୦ଟି ସଂସ୍ଥାରେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ଏବଂ ଏତଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟ ୯୦,୦୦୦ ଶ୍ରମିକ ଉପକୃତ ହେଉଛନ୍ତି ।
 ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦର କଥା ଯେ କେତେକ ରାଜ୍ୟ ଏହି ପରିଚ୍ଛଳନାର ସଫଳ ରୂପାୟନରେ ଦୃଢ଼ପଦା ହୋଇ

୫୦୦ରୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ ଶ୍ରମିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଚରିତ୍ରରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଛନ୍ତି । କେତେକ ରାଜ୍ୟ
 ଯଥା—ଓଡ଼ିଶା, ହରିଆନା, ପଞ୍ଜାବ, ରାଜସ୍ଥାନ ଇତ୍ୟାଦି ରାଜ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟର ଦୁର୍ଗାମହାଳ ସଭାପତିତ୍ଵରେ ଏକ ଏକ
 କର୍ମଚିନୀୟ ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ କର୍ମଚିନୀୟ ପରିକଳ୍ପନାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଉନ୍ନତିର ପମାଣା କରିବେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପମାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପକରେ ପ୍ରଭୁତ ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହୋଇଛି । ତାହା ବନ୍ଦ, ଧର୍ମଘଟ,
 ଶ୍ରମିକ ଦିନ ନଷ୍ଟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବନ୍ଦ ହେଉଛି । କାରଖାନାମାନଙ୍କରେ ଶାନ୍ତିଶୃଙ୍ଖଳାର ବାତାବରଣ ଖେଳିଯାଇଛି ।
 ଉତ୍ପାଦନ ତଥା ଉତ୍ପାଦିକା ଶକ୍ତି ଆଶାତୀତ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଶ୍ରମିକ ଓ ମାଲିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧୁର ସଂପର୍କ
 ଓ ସଂଭାବ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ସର୍ବୋଚ୍ଚି କାରଖାନା ମାନଙ୍କରେ ସର୍ବ ସ୍ତାନ ଉନ୍ନତି ସାଧିତ ହୋଇଛି । ରାଜ୍ୟରେ
 କ୍ଷମାତ କାରଖାନା ହେଉଛି ଏହାର ଜାତୀୟ ମାନ ଦୋହରଣ ।

ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣର ଅଗ୍ରତ୍ଵାଳ, ସମ୍ପାଦିକ
 ଦଲ୍ଲୀର

ଫସଫୋମିନ

ସାରା ପରିବାରର
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଫସଫୋମିନ

ସ୍ୱସ୍ଥ ରହିଲେ ଶରୀର,
ଜୀବନ ହୁଏ ମଜାଦାର

ଫସଫୋମିନ । ସରୁନ ରକ୍ତର
ଫଳର ସ୍ତ୍ରୀବେଳେ ରକ୍ତ ଲୁହାଣିନ
କମଳ । ହେକ ବଢ଼ାଏ ।
ପୁଣି ଅଣେ । ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଏ ।
ବେଗର ସୁକାବଳ କରନ୍ତା ପାଇଁ
ଶରୀରରେ ପ୍ରଚାରଣ ଶକ୍ତି
ଗଢ଼ି ଚୋଲେ । ସାରା ପରିବାରର
ସୁସ୍ଥ ଓ ସୁଖିସୁଖି ରଖେ ।

SARABHAI CHEMICALS LTD.

Shilpi SC-2A/76 014

ORISSA STATE ELECTRICITY BOARD

INVITES

Prospective Entrepreneurs to set up

More and more Industries in the State with assured power supply in abundance. We are now exporting surplus power to the tune of 100 MW. to the neighbouring States of Bihar and Andhra Pradesh.

We assure you sufficient power supply from reliable grid having Hydro and Thermal Stations at comparatively favourable tariff.

Steps in a bigger and determined way are being taken to help progress Small-Scale Industries in the State.

We have extended power support of 60 to 80 MW. to HSL, Rourkela to supplement their generation of 60 to 70 MW. and committed further supply for their expansion programme.

Power supply to other basic Electro Metallurgical, Electro Chemical Industries, Ferro-Chrome, Ferro-Silicon, Ferro-Manganese, Caustic Soda, Cement Factories, Paper Mills, etc. have been given to exploit the natural, mineral and other resources of the State for meeting the production demands of the country.

SALIENT FEATURE

Our present installed capacity—801 MW.

New Power Projects already taken up :

1. T. T. P. S. Expansion	220 MW.
2. Balimela Hydro-Power Station (Units V and VI)	120 MW.
3. Rengali Hydro-Project	100 MW.
4. Upper Kolab Hydro-Project	240 MW.
Total	<u>680 MW.</u>

POWER CONSUMPTION INSIDE THE STATE

Power sold during 1974-75

1995 Million Units

RURAL ELECTRIFICATION

We have so far electrified more than 11,000 villages during the last five years.

**ELECTRICITY IS KEY TO PROSPERITY
HELP US TO SERVE YOU AT ALL TIMES**

ORISSA STATE ELECTRICITY BOARD
BHUBANESWAR-751007

ପ୍ରଗତି ପଥେ ବାଲିଶଙ୍କରା ବୁକ୍

୧୦ ଗୋଟି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତରେ ୮୪ଟି ଭେଦିନ୍ୟ ମୌଜାକୁ ନେଇ ଏହି ବାଲିଶଙ୍କର ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଗଠିତ । ଏହାର ମୋଟ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ୫୨,୮୦୦ ମଧ୍ୟରୁ ଆଦିବାସୀ ସଂଖ୍ୟା ୩୪,୫୧୨, ତଦ୍‌ପରିଗଣିତ ଜାତିର ସଂଖ୍ୟା ୫,୪୩୮ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ୧୨,୮୫୦ । ଏହି ସମିତି ଅଞ୍ଚଳରେ ମୋଟ ୧,୦୮,୪୭୬ ହେକ୍ଟର ଜମି ମଧ୍ୟରୁ ଋଷ ଜମି ହେଉଛି ୧୭,୯୫୮ ହେକ୍ଟର ଏବଂ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଧାନ ଜମି ହେଉଛି ୧୫,୧୦୦ ହେକ୍ଟର । ଏହି ଧାନ ଜମିକୁ ୩ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ଯଥା—ଗୁଡ଼ା ଓ ମାଳ ଧାନ ଜମି ୫,୨୩୦ ହେକ୍ଟର, ବେଣ୍ଟି ୪,୦୭୪ ହେକ୍ଟର ଏବଂ ବାହାଳ ଜମି ୫,୬୫୪ ହେକ୍ଟର । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଛତୁ ଜଳସେଚନ ଦ୍ଵାରା ୧୧୦ ହେକ୍ଟର, ବନ୍ଧ ଓ କଟା ଦ୍ଵାରା ୨୩୦ ହେକ୍ଟର, କୂପ ଦ୍ଵାରା ୧୦ ହେକ୍ଟର, ଆଫିବନ୍ଧ ଦ୍ଵାରା ୧୨୦ ହେକ୍ଟର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟରେ ୪ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଜଳସେଚନ କରାଯାଇଛି ।

୧୯୭୬-୭୭ ଖରିଫ ଋତୁରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରାଯାଇଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଧାନ ୮,୧୭୨ ହେକ୍ଟର, ଉଚ୍ଚ ଧାନ ୫,୩୮୪ ହେକ୍ଟର, ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ଧାନ ୧,୫୮୪ ହେକ୍ଟର, ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ମକା ୧୦ ହେକ୍ଟର, ସ୍ଥାନୀୟ ମକା ୧୫୭ ହେକ୍ଟର, ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ଜଞ୍ଜିରା ୮ ହେକ୍ଟର, ସ୍ଥାନୀୟ ଜଞ୍ଜିରା ୧୩୫ ହେକ୍ଟର, ମାଣ୍ଡିଆ ୩୪୦ ହେକ୍ଟର, ପୁଷାବୈଶାଖି ମୂଗ ୪୮୬ ହେକ୍ଟର, ଟି-ନାଜନ ବିରି ୧୧ ହେକ୍ଟର ଓ ବିନା ବାଦାମ ୪୧୭ ହେକ୍ଟର । ଏଥିପାଇଁ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ଧାନ ବିହନ କୁଳଖାଇ ୨୭-୨୯ କେ. ଟି. ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିହନ ସମେତ ୧,୦୮୩.୦୦ କୁଳଖାଇ ସାର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଚିତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ୩୦୨ ଜଣ ଛୋଟ ଆଦିବାସୀ ଋଷୀଙ୍କୁ କୃଷି ଋଣ ବାବଦରେ ଟ ୭୫,୨୬୩.୦୦ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । କୃଷି ବିଭାଗ ତରଫରୁ ୧୯ ଗୋଟି ବିଭିନ୍ନ ତେମୋନସ୍ତ୍ରେସନ ଏବଂ ୭୨ଟି ବିଭିନ୍ନ ନିନିକିଟ ତେମୋନସ୍ତ୍ରେସନ ଆଦିବାସୀ ଚାଷୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି । ତା' ସହାୟତାରେ ଡି. ଟି. ପି. ଯୋଜନାରୁ ୪୮ ଗୋଟି ବିଭିନ୍ନ ତେମୋନସ୍ତ୍ରେସନ ଦିଆଯାଇଛି ।

କିନ୍ତୁ ଏବର୍ଷର ଅନାବୃଷ୍ଟି ତଥା ମରୁଡ଼ିତନିତ ପରିସ୍ଥିତି ସରୁ ଯୋଜନାକୁ ପଶ୍ଚ କରି ଦେଇଛି । ତଥାପି ଉଚ୍ଚ ବୁକର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟରେ ହ୍ରାସପାଇଁ ନ ହୋଇ ଖରିଫ ଫସଲ ଏବଂ ରବିଫସଲ ଯୋଜନାକୁ ସଫଳ କରିବାକୁ ପୂର୍ବ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ୧୭ ଗୋଟି ଆଫିବନ୍ଧ କରି ୧୨୦ ହେକ୍ଟର ଖରିଫ ଚାଷ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଆଫିବନ୍ଧ-ରୁଚିକ ରବି ଫସଲ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟକ ହେବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ୮୧ଟି କୂପ, ଛତୁ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନା ଓ ବନ୍ଧକଟା ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ୧୯୭ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଜଳସେଚନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ଜଳସେଚନ ପୁଞ୍ଜି ଥିବା ହାସଲ କରି ୧୩୪ ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ରବି ଫସଲ ହେବାର ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ୨୫,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଋଣ କେନ୍ଦ୍ର ସମବାୟ ବ୍ୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବୁକ ଭରିଆରେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସାର, ବିହନ ଓ ନଗଦ ଟଙ୍କା ଆକାରରେ ଦିଆଗଲା । ଆହୁରି ଋଣ ଦେବାପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି । ୧୯୭୭ରେ ଛୁ-ଉଲୟନ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ୪୦୦ ଓ ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ୧୦୦ କୂପ ଖନନୁଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ସେଥିରୁ ୧୨୯ଟି ଋଣ ଦରଖାସ୍ତ ମଞ୍ଜୁରୀ ନିମନ୍ତେ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ ସାରିଲାଣି । କେନ୍ଦ୍ରାଭ୍ୟାସ, ଡି. ଟି. ଓ., ସଂପ୍ରସାରଣ ଅର୍ପଣ, ଗ୍ରାମ ସେବକ ଏବଂ ଛୁ-ଉଲୟନ ବ୍ୟାଙ୍କ ସୁପରଭାଇଜରମାନେ ସମବାୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ଦିଗରେ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏତଦ ବ୍ୟତୀତ ସମିତି ଜରାଆରେ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଛି । ୧୯୭୫-୭୬ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୧,୧୦୦ ଭୂମିହୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ୨,୨୬୮ ଏକର ଏବଂ ୧୯୭୬-୭୭ରେ ୧୪୮ ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ୪୨୧.୫୯ ଏକର ଅନାବାଦୀ ଜମି ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସିଲିଙ୍ଗ ବାହାରେଥିବା ବଳକା ଜମି ୧୨୦ ଜଣ ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ୧୨ ଏକର ୪୫ ଟି. ଆୟତନର ଘରଦିଆ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ରାମପୁର, କୁସୁମରା ଓ ଘୋଘର ଗ୍ରାମରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୦୧ ଏକର ୬୮ ଟି. ଜମିକୁ ଆବାଦ-ଯୋଗ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ହଳ କରିବାପାଇଁ ୨୯ ଜଣ ଆଦିବାସୀ ଯୁକ୍ତ ଚାଷୀଙ୍କୁ ୧୪,୮୩୦-୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ୨୯ ହଳ ବଳଦ ଅଧା ଶରୀ
ଓ ଅଧା ଛାଡ଼ ସୂତ୍ରରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ୨୪ ଜଣ ଆଦିବାସୀଙ୍କୁ ୯,୨୦୦-୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର
୧୨ଟି ଛେଳି ଅଧା ଶରୀ ଓ ଅଧାଛାଡ଼ ସୂତ୍ରରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ କଣ୍ଢେଇ ଚିନି, ଚାଉଳ, ଲୁଗାପଟା ଇତ୍ୟାଦି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇବାପାଇଁ
୨୫ଟି ବିକ୍ରି କେନ୍ଦ୍ର ଖୋଲିଯାଇଛି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ସୁବିଧା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ୭ଟି ପଞ୍ଚାୟତରେ କଣ୍ଢେଇ ସାମଗ୍ରୀ
କାରବାର କରୁଛନ୍ତି । ୧୯୭୭ ଅକ୍ଟୋବର ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ୧,୩୯୯ କୁଇଣ୍ଟାଲ ଚାଉଳ ଓ ୫୯୮ କୁଇଣ୍ଟାଲ ଚିନି
ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏବର୍ଷ ଅନାବୃଷ୍ଟି ସତ୍ତ୍ୱେ ୯୨୦ ଗୋଟି ଫଳବୃକ୍ଷ ସମିତି ଅଞ୍ଚଳରେ ସେପକ କରାଯାଇଛି । ଜନ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
ଦିଗରେ ଏହି ବୃକ୍ଷପାଇଁ ସାତଶହ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ୧,୦୦୦ ହାସଲ ହେଲାଣି । ଏ ଦିଗରେ ସରକାରୀ
କର୍ମଚାରୀମାନେ ବିଶେଷ ତତ୍ପର ହୋଇ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ମଜୁରୀଆଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୈନିକ ମଜୁରୀ ଦେବା ଦିଗରେ ବିଶେଷ
ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ବୃକ୍ଷ ସ୍ୱଳ୍ପସଂଚୟ ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ବିକ୍ରିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛି । ୧୯୭୭ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ସେଭିଙ୍ଗସ୍ ବ୍ୟାଙ୍କରେ
୧,୨୯,୯୧୪-୫୩ ଟଙ୍କା, ସି. ଟି. ଡି.ରେ ୨,୯୮୭-୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ରେକର୍ଡ଼ ଡିପୋଜିଟରେ ୮,୨୧୧-୫୫ ଟଙ୍କା ଜମା
କରାଯାଇଛି ।

ତା' ଛଡ଼ା ମରୁଡ଼ି ପରିସ୍ଥିତିର ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ କର୍ମଯୋଗାଣପାଇଁ ବିକ୍ରିତ
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ସରକାରୀ ପାଣ୍ଠି, ସମିତି ପାଣ୍ଠି ଓ ପଞ୍ଚାୟତ ପାଣ୍ଠି ବିନିଯୋଗ ହେଉଛି । ସମିତିର
ତଥା ପଞ୍ଚାୟତର ୫ ଗୋଟି ସମ୍ପା କାମ ଚାଲିଛି । ହାସଲହାଣି ୪୦୦ ଶ୍ରମିକ କାମରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୈନିକ
ତାଙ୍କର ମଜୁରୀ ପାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ପଞ୍ଚାୟତରେ ଅନ୍ତତଃ ୨ଟି ଲେଖାଏଁ ବନ୍ଧ, କଟା ଓ ରସ୍ତା ମରାମତି ତଥା ଉନ୍ନତି-
ମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ପାନାୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ନିମନ୍ତେ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ୧୪ ଗୋଟି ସାନିଟାରୀ କୁପ୍ ଓ ୧୦ଟି ଅନ୍ୟ କୁପ୍
ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଛି । ସେଥିରୁ ୫ ଗୋଟି ଶେଷ ହେଲାଣି । ୮୪ଟି ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୮ ଗୋଟି ଗ୍ରାମରେ ସରକାରୀ
କୁପ ନାହିଁ । ୧୯୭୭ ଶେଷ ସୁଦ୍ଧା ସେପରି ଏହି ବୃକ୍ଷରେ କୁପ ନ ଥିବା ଗ୍ରାମ ରହିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା
କରାଯାଇଛି ।

ଏତଦ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଅଞ୍ଚଳରେ ୩୦ ଗୋଟି କେନ୍ଦ୍ରରେ ମହିଳା ସମିତି ଜରୀଆରେ ଶିଶୁ ଓ
ପ୍ରସୂତି ସ୍ୱାମୀନଙ୍କୁ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ୧୧୭ଟି ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଂସ୍ଥା
ପଦରୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ତାଲୁ ରହିଛି । ଏତଦ ବ୍ୟତୀତ ୧୦ ଗୋଟି ଅଧିକା ଗ୍ରାମରେ ମହିଳା ସମିତି ଜରୀଆରେ
ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବାପାଇଁ ଠିକ କରାଯାଇଛି ।

୧୯୭୭ରେ ୨୫ ଜଣ ସାହୁକାରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଜନରତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ୧୯୭୭
ମସିହାରେ ଆଦିବାସୀ ଓ ହରିଜନଙ୍କ ଜମି ମୁକ୍ତିପାଇଁ ୨୩ଟି ମାମଲା ରୁଜ କରାଯାଇଛି । ୧୯୭୫-୭୬ରେ ହାଇକୋର୍ଟ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ୧୧୦ ଜଣ ଆଦିବାସୀ ଓ ହରିଜନ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ୧,୨୪,୮୫୪ ଟଙ୍କା ବୃତ୍ତି
ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ବୃକ୍ଷରେ ଥିବା ୧୧୭ ଗୋଟି ଯୁ. ପି. ସ୍କୁଲ ଓ ଏଲ. ପି. ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ୁଥିବା ପ୍ରାୟ ୪,୨୦୦ ହରିଜନ ଓ
ଆଦିବାସୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ବହି ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରଗତିପଥେ : ଆମ ଜିଲ୍ଲା କେନ୍ଦ୍ରରେ

କୁମାରୀ ସୌଭାଗ୍ୟ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପର୍ୟାୟତାର ଶୁଙ୍ଖଳରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ୮୮ ବର୍ଷପରେ ଏହି ଅବହେଳିତ ଧୂଳିମୁଣ୍ଡି ପମାଜର ସୁନ୍ଦରପାତ ପାଇଁ ଦେଶରେ ଜରୁରୀ ପରିସ୍ଥିତି ଜାଣି ଏବଂ ଏକ ବିକାଶୋନ୍ମୁଖୀ କଳ୍ପିତ ପମାଜର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଗଠନର ଅର୍ଥନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଘୋଷଣା ପମର ଶୁଭକାରୀଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାତ ଭାବରେ କେନ୍ଦ୍ରର ମଧ୍ୟରୁ ମୁକୁଳାର ପାଖକୁ । ଦେଶର ନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତି-ନିରାଶର ପଛଭୂମି ରୂପରେ ଶୁଭକାରୀଙ୍କ ଜୀବନରେ ଆଜି ଏକ ନୂତନ ଅନୁରୋଧ, ନୂତନ ପ୍ରଚାରର ଆଦେଶ ବହୁ ଯେଉଁ ଅନୁରୋଧର ପଦର ଆରମ୍ଭ ହେଲା ତାହା ୧୯୭୫ ଜୁନ୍ ୨୭ ତାରିଖ ଆମର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀକୁ ଶ୍ରୀ କର୍ମମୁଖର ଭବନର, ତାହା ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରଶ୍ନଧାନର ବିଷୟ । ଓଡ଼ିଶାର ପଦପଦ ଏହି ଅନୁରୋଧର ପଦ ଏକ ନୂଆ ସୂତର ଅଭିମାନ ମଧ୍ୟ । ପରେ ପରେ ୧୯୭୫ ମସିହା ଜୁଲାଇ ପହିଲାର ପ୍ରଥମ ପକାଳ ଜୀବନର ଗଜନୂତନ ଦେଶ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ବ୍ୟାପାରର ମୁକାବଲ, ଦେଶ ପମସ୍ୟାର ପମାଧାନପାଇଁ ଯେଉଁ ଦୃଢ଼ ଅଶ୍ୱାସ, ବିଶ୍ୱାସ ବିକଳ ପ୍ରତି ଜନତାକୁ ପଚେତ ଭବିଷ୍ୟତକୁ । ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ପ୍ରୀମାରେଣୀ ତଳେ ନିଷ୍ପେଷିତ, ଶୋଷିତ, ଅବହେଳିତ ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ମୋଚନପାଇଁ ଯରକାରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏକ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ପଦକ୍ଷେପ—ଯାହାକି ଆଜି ପମାଜର ଦେଶ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଏକ ଭବିଷ୍ୟତର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ବାସ୍ତବ ରୂପାୟନ କରିବାକୁ ପମର୍ଥ ହୋଇପାରିବ । ପମାଜର ପ୍ରରେ ପ୍ରରେ ଶୁଙ୍ଖଳା, ପମସ୍ୟାଦୁର୍ଦ୍ଦଶା, ଦାସ୍ୟାଦିବୋଧ, ନିର୍ଭୀକ୍ୟବୋଧର ଗୁଣ୍ଡ । ଏହି ନିର୍ଭୀକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ବିଷୟ ଯୋଜନାକୁ ପଫଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ଜନତାର ପମର୍ଥନ ଯିବାକୁ ବିଷୟ ଭଲାଇବ ।

ଜରୁରୀ ପରିସ୍ଥିତି ଘୋଷିତ ହେବାର ଏକ ବର୍ଷ ଭିତରେ, ପମର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲା, ତଥା ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କ ଅର୍ଥନୈତିକ, ପାମାଜନ, ସୁକନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ଲିଭାପତର ହୁଏବ ନିକାଶ କରିବାକୁ ଚଳେ ଯଦି ନାମକ ଏକ ଶକ୍ତ ଅଭିମାନ-କାହାଣୀ ପେଡ଼ିର କାହାଣୀ ହୋଇ ରହିବ । ଦେଶରୁ ଶକ୍ତି, ମହାଶକ୍ତି ଅମଳରୁ ଯେଉଁ ତଥାକଥର ଦେଶର କୁସଂସ୍କାର ତଥା ଅଜ୍ଞ ବିଶ୍ୱାସ, ଅନୁରୋଧପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅସୁବିଧା, ବିଶ୍ୱାସନା, ଗୋଷ୍ଠପ୍ରଥା, ଯୌତୁକ ପ୍ରଥା, ମହାଜନ କାରବାର ଆଦି କଳ୍ପିତ ପ୍ରଥା ଯାହାକି ଆମର ଏକ ନିର୍ଭରତ ଅଭ୍ୟାସ ରୂପେ ପରିଣତ ହୋଇ ଯାଇଅଛି—ଏତେଶୀଘ୍ର ପେଡ଼ିକର ମୁଲୋଚ୍ଚାଟନ ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଆଜି ପମମ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଦିନକୁ ବିଦ୍ୟୋଗ ପମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଦିଗ୍‌ବର୍ଣ୍ଣନର ମାଲର ପ୍ରମୁ । ଏହି ଆଦେଶ ଅନ୍ତର ମୁଲକର ତମସା ଦୁର୍ଗଭୂତ କରି ନିଷ୍ପେଷିତ, ଅବହେଳିତ ଦ୍ୟୁତ ପ୍ରାଣରେ ଫୁଟାଇ ପାରିବ ମୁଠାଏ ଅକ୍ଷୟର ହସ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଅନୁରୋଧ ତଥା ଆଦିକାରୀ ଦୁର୍ବଳ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏକ ନିର୍ଭୀକ୍ୟ ଅଭିମାନ ଦେଇ ଦେବ । ୩୨,୭୫୮ ମାଲର ଅଭିମାନ ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ଜିଲ୍ଲାର କେନ୍ଦ୍ରସଂଖ୍ୟା ୧୫୫,୫୧୪—୦୫୬,୭୦ ରୁ ଶୁଣିବ ଓ ଆଦିକାରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତାସ । ପାହାଳି ପଦକ ଜଂଗଲ ଯେଉଁ ଏହି ଅଭିମାନ ଆଦିକାରୀ, ଅଧୁନିକ ପମ୍ୟତାର ପରିପାମା ପୂର୍ତ୍ତାରୁ ଅନେକ ଦୂରରେ । କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ରର ଅନୁରୋଧରେ ଆସୁଗୋପନ କରିପଦା ଏହି ଆଦିକାରୀ ଅଧୁନିକ ରୂପକାଳ ପ୍ରାଣରେ ନୂତନ ଜୀବନ ପମାର କରିବାକୁ ପମକାର ଯେଉଁ ଦେଶର ଚଳାଇବି ତାହାର ଦୁର୍ବଳ ଏହି ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ପେମାନଙ୍କ ଦେହେରା ବଦଳାଇ ପାରିବ । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲାର ପଦାଜୀନ ବିଭିନ୍ନ ନିମନ୍ତେ ପରକାରଙ୍କ ପ୍ରସୋଜକ ବହୁଯୋଜନା ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇ ପଫଳତା ହାସଲ କରି ପାରିବ । ଗତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପରକାରଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ପା ଦ୍ୱାରା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲାର ଆଦିକାରୀ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଜୀବନରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭିମାନ ବିକାଶ ପଡ଼ିବ । ଗର୍ଭପନ ଧରି ଯେଉଁ ଜିଲ୍ଲା ଅବହେଳିତ ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜ ଭାଗ୍ୟ ବିକାଶ କରି ଆସୁଅଛି ଏବଂ ଗ୍ରାମ, ଗାଟି ଗମନାଗମନ, ବିଦ୍ୟୁତ୍, ଜଳପେଚନ, ଶିଳ୍ପ, ମଧ୍ୟ, ଜଙ୍ଗଲ, ବାଣିଜ୍ୟ, ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଚରେ ପଞ୍ଚରହସ, ତାହାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଜି ଦେଶ ଜନଜୀବନରେ ସୌଭାଗ୍ୟ ଅଣିଦେଇଛି ।

ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମହାଜନା ଶୋଷଣରୁ, ଦା. ଚନ୍ଦ୍ରର କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରାଇ ଯେମାନଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତିର ସମାଧାନ କରାଯାଇ ଉନ୍ନତ ଉନ୍ନତ ସମ୍ପା, ଆଦିବାସୀ ଉନ୍ନତ ସମ୍ପା, ବିଭିନ୍ନ ଜାଗାରେ ରଖି ଦେବା, ସମବାୟ ଦ୍ୟାକ ପଦ୍ଧତ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ସହଜ ପୁରାଣରେ ରଖି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ ଆସୁଥିବା ରଖିଲତା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇଛି । ସେହି ପ୍ରଥା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଲଗା ଜାଗା ହେବା ପରେ ଏହି ଜିଲ୍ଲାର ୨୩ ଜଣ ଗୋଡ଼ା ଲୁଆଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇ ପ୍ରଗତିର ନୂତନ ଆଲୋଚନାରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରି ନିଆ ଜୀବନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ୨ ଏକର ଜମି ସମେତ, ହଲଦଳଦ, ଘରଞ୍ଜିତ, ଗୁଣୋପକରଣ, ଉନ୍ନତ ସାରି, ବହୁଳ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇ ଶରତପତା ଗ୍ରାମରେ ଅଲଥାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଆଦିବାସୀ ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀର ଦାରଦ୍ର୍ୟ ବୈଷମ୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ନିମନ୍ତେ ଚିରାଚରତ ପୋଡ଼ା ଗୁଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆଧୁନିକପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୁଣ ଚାରି କରାଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବା ଫଳରେ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଗୁଣ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ସେମାନେ ଅଧିକ ମନଯୋଗୀ ଓ ନିଜର ରୁଚିକୁ ମାଜିତ କରିବା ଦିଗରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗ୍ରହ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଏ । ପାହାଡ଼କୁ ସମତଳ କରାଯାଇ ଗୁଣ ଉପଯୋଗୀ ଓ ହେକ୍ଟର ଜମି ଦର୍ଘାଳାଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି । ଫଳରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ଵାକଲମ୍ବନଶୀଳତା ଦିଗରେ ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି । କୃଷିର ଉନ୍ନତ ପକାଶେ ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ଭୁରୁମୁକ୍ତା ଜଳସେଚନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଛି, ଫଳରେ ୭୦ଟି ପରିବାର ବିଭିନ୍ନ ରୁଚିରେ ଅଧିକ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ଲାଭ କରିପାରିବେ । ସାତେ ଚଳି ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଦର୍ଘାଳାଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଜଳସେଚନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଛି । ଜିଲ୍ଲାର ନାମମାତ୍ର ଗୁଣା କୃଷି ଶ୍ରମିକ ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ୧୧,୧୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୪୪ଟି ଉଠା ଜଳସେଚନ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ୧୧,୪୪,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୧୫ ଶହ ୭୧ଟି କୃଷି ତଥା ନଳକୃଷି ଶୋଭାପାଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଗୁଣାଦାନ ଦରଦ୍ର ଲୋକଙ୍କ ପେଟକୁ ଦାନା, ପିଠିକୁ କନା ଏବଂ ମୁଠା ଗୁଣାଦାନ ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ବାସଗୃହ ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ମଧ୍ୟ ସରକାର ଲାଭ ନାହାନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୯୭୫-୭୬ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଭୂମିସ୍ଵାନ ଆଦିବାସୀ ଓ ଅନୁନ୍ନତ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ୫୦୦ ଏକର ଜମି ବଣ୍ଟନ କରାଯିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଥିଲେହେଁ ୭ ହଜାର ୫ ଶହ ୪୨ ଏକର ଜମି ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି । ଭୂମିସ୍ଵାନ ଶ୍ରମିକ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୫,୨୧୩ ପଏଣ୍ଟ ୭୩ ଏକର ଜମି ବଣ୍ଟା ଯାଇଛି । ଗରାବ ଶ୍ରେଣୀ ଲୋକଙ୍କୁ ସରଞ୍ଜିତ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପକ୍ଷେ ୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଜିଲ୍ଲାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରା ୩୧୦ଟି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି ।

ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର, ନିରକ୍ଷରତା ଦୂରୀକରଣ, ଗରାବ ମେଧାବା ଗୁଣିକ ଉନ୍ନତ ମାନଦଣ୍ଡ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇ ଜିଲ୍ଲାରେ ୭ ବର୍ଷରୁ ୧୧ ବର୍ଷ, ୧୧ ବର୍ଷରୁ ୧୪ ବର୍ଷର ବାଳକ ବାଳିକାଙ୍କପାଇଁ ୫,୦୭୫ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି, ଫଳରେ ୧୧୭ ଜଣ ଗୁଣପୁରୀ ସଂପଦ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ୭୩୪ ଜଣ ଗୁଣପୁରୀକୁ ୭,୩୪୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ସ୍କୁଲ ପୋଷାକ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନପୁରା ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୧୫ଟି ହାଇସ୍କୁଲ ଓ ୧୩୫ଟି ମଧ୍ୟମ୍ ସ୍କୁଲ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପୁସ୍ତକ ଦ୍ୟାକ ଶୋଭାଦିବାଦ୍ଵାରା ୩,୭୭୭ ଜଣ ଗୁଣପୁରୀ ଉପକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ୪୪,୨୩୮ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଯୋଜନା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ ୮୮,୦୦୦ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି । ୧୯୭୭-୭୭ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ସ୍କୁଲ ପଞ୍ଚୟ ବାବଦରେ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପଞ୍ଚୟ କରାଯିବାର ଅଟକଳ ରହିଛି । ମାତ୍ର ୧୯୭୭ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ପୁରା ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ୨,୧୮,୦୦୦ ଟଙ୍କା ପଞ୍ଚୟ ହୋଇପାରିଛି । ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୨ଟି ହାଇସ୍କୁଲ ଓ ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲରେ ପଞ୍ଚୟିକ ଯୋଜନା ପ୍ରଚଳନ କରାଯିବାଦ୍ଵାରା ୫,୦୦୦ ଗୁଣପୁରୀ ଉପକୃତପାଇଁ ଅର୍ଥ ପଞ୍ଚୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ୫୦ଟି ଗ୍ରାମକୁ ପଞ୍ଚୟ ଗ୍ରାମରୂପେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ନାମ ମାତ୍ର ଗୁଣା ଓ ଉନ୍ନତ ଗୁଣାଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଉନ୍ନତ ଦିଗରେ କେନ୍ଦ୍ରର କେନ୍ଦ୍ର ସମବାୟ ଦ୍ୟାକ ଚଳିତ ଶରଦ ଋତୁ ଗୁଣପାଇଁ ୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥ ଲଗାଣ କରାଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନପୁରା ଏହି ଦ୍ୟାକ ୧୭ ପଏଣ୍ଟ ୧୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ୧୦ଟି ସମବାୟ ସମିତି ଜରିଆରେ ୧୪,୮୩୨ ଜଣ ପଞ୍ଚୟ ଯୋଗାଇ ପାରିଛି । ଫଳରେ ଗତ ବର୍ଷକ ଭିତରେ କେନ୍ଦ୍ରର ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅଗ୍ରଗତି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି ।

ଜିଲ୍ଲାରେ ଲାଗଣୋର ମହାଜନା କାରବାରକୁ ଦୃଢ଼ ଦମନ କରାଯାଇ ୧୮ ଜଣ ଦେଅଇନ ଅର୍ଥ ଲଗାଣ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ୫୫୨ ଜଣଙ୍କୁ ମହାଜନା କାରବାରପାଇଁ ରେକେଣ୍ଡି ଭିତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଜନସାଧାରଣ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକ ଜୀବନ ଯାତାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ସମାଜ ତଥା ଦେଶର କଲକ କଳାବଳାଶ, ମୁନାଫାଖୋରକୁ ରୋକିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବଳିଷ୍ଠ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

ଫଳରେ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକତା ଶାନ୍ତ ପଦାର୍ଥର ମୂଲ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ସୂଚ୍ୟର ଅର୍ଥନୈତିକ ହୋଇ ପ୍ରାଧାନ ନରାଜକୁ ହେଲେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାମାଜକ ପ୍ରଗତି ପ୍ରତି ଦୁର୍ଦ୍ଦିଦେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ । ଏହି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଅନେକାଂଶ ଗ୍ରାମ୍ୟ ବୈଦ୍ୟୁତୀକରଣ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରାଯାଏ । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି ବୈଦ୍ୟୁତୀକରଣ ଯୋଜନାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ୪୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ଅଟକଳ ରହିଛି । ଦର୍ଶନ ନମୁନା ଜିଲ୍ଲାର ୫୮ଟି ଗ୍ରାମକୁ ବୈଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୨୩ଟି ଗ୍ରାମ ଅଦକାଶୀ ବସ୍ତୁଳ । ଏହି ଯୋଜନାରେ ୨୨ଟି ଶିଳ୍ପ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ୧୭୩ଟି ଗୃହ, ୩୨ଟି ଜଳସେଚନ ପଦକ୍ଷ, ୨,୦୦୫ ପଶୁପାଳ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ପଂସ୍ଥାକୁ ବଜୁଲୀ ଯୋଗାଇ ଦେବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରହିଛି । ଉତ୍ତମ ଅନୁଦାନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବୈଦ୍ୟୁତ ପିତାଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଅପୂର୍ବ ଉତ୍ସାହ ଦେଖାଦେଇଛି । ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତମ ବୃକ୍ଷ ଓ ମହୁଳା ଫଳିତ ଜଗତରେ ଅଦକାଶୀ ଓ ହରିଜନ ଶିଳ୍ପ ତଥା ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ମହୁଳାମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ବୈଦ୍ୟ ନିକର ବସ୍ତ୍ରଦାନ ପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତ ବନ୍ଦନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଆଧୁନିକ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରତି ବାଞ୍ଛୁକ୍ତ ରୂପେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଦକାଶୀକ ମନରେ ଅନୁଭୂତ-ମଲକ ଚେତନା ଓ ଚିନ୍ତା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇପାରିଛି । ଫଳରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଅଧିକ ଚିକିତ୍ସା ଫଳରେ ମାଗୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଦାଉରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିଛି ।

ସରକାରଙ୍କ ନୀତିବଦ୍ଧିତା ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଯେଉଁ ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣର ଅଭାବ ଅନୁଭୂତ ହୋଇଥିଲା, ଆଜି ସେହି ପ୍ରଗତିର ପଥ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଛି । ସମୃଦ୍ଧିର ପଥ ସୂଚନା ହୋଇଛି । ନୈତିକ ମାନଦଣ୍ଡ ବେଶ୍ ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇପାରିଛି । ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତମ ସରକାରୀ ବସ୍ତ୍ରରାଜ୍ୟରେ ସମୀକ୍ଷା, କର୍ମଚାରୀ, ଶିକ୍ଷକ, ସଜାଗତା, ଶୁଦ୍ଧତା ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ପହଞ୍ଚିଛି ହୋଇଛି ।

ବୃକ୍ଷ, ନିଃସ୍ୱ ଲୋକଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ସମୁଦାୟ ୭୪୨ ଜଣଙ୍କୁ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଦିଆଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୯୭୫-୭୬ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଉପକାରଣ ଉପକାରଣ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିଛି—ମଧ୍ୟାହ୍ନର ସମସ୍ତ ଉପକାରଣ ଉପକାରଣ ନିମନ୍ତେ ପରକାର ନେଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପଗୁଣାଗୁଣା ଉତ୍ତମ ଧରଣରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନର ଉପକାରଣ ପାଇଁ ଚେଲକୋଇ, ଉତ୍ତମ, ମୁଖାଶୋଭା ଓ ମଲ୍ଲିକଠାରେ ୪ ଗୋଟି କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି । ୨୨୫୦୦ ଏକର ଅଧିକର ବୃକ୍ଷ ୩୯୦-ଗୋଟି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ପୋଖରୀରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କରାଯାଇଛି । ଆନନ୍ଦପୁର ପଦକ୍ଷେପକୁ ଅନୁଗତ ହେଉଥିବା ଜଳଉତ୍ସାରୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରମାନେ ସୁବିଧାରେ ନିର୍ବାହ କରିବାପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀରୁ ସମୀକ୍ଷା ଗଠନ କରାଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲା ବାଣିଜ୍ୟ, ଚେଲକୋଇ, ହରିଜନପୁର ବୃକ୍ଷର ୨୭ ଜଣ ଅଦକାଶୀ ଟ ୧,୧୨,୭୫୦ର ଉଚ୍ଚ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

ଅନୁକୂଳ ଜାତିର ଅଗ୍ରଣିତ କର୍ମୀର ପ୍ରାଧାନ ଉପରେ ଆଜି ଜନପ୍ରୀତି ସରକାରଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଯେଉଁ ପାମାଜକ ବିପ୍ଳବର ଆନନ୍ଦ ହେଲେ ଏହି ପଂଗ୍ରାମ ଜାଗା ରହି, ଅନୁଗ୍ରାହନର ଦୁଆ ପ୍ରୋତ୍ସାହା କେଉଁ ପ୍ରତି ଜନତାର ଦୃଢ଼ ଆମ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁଚିନ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ କରୁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଜାଗାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉ ।

ବୃକ୍ଷ ଯୌତୁକ ପଞ୍ଚନାୟକ, ପାମୁଦକ
କଲେଜ ରୋଡ, କେନ୍ଦ୍ରରେ

THE INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION OF ORISSA, LTD.

(A Government of Orissa Undertaking)

Post Box No. 78, Bhubaneswar Division-I

Phone—52070
52120

Gram—Indevco

UNITS IN OPERATION

PRODUCTS

- (1) Hira Cement Works, P. O. Bardol,
Via Bargarh, district Sambalpur.
- (2) Ferro-chrome Plant, Jajpur Road,
district Cuttack.
- (3) Tile Factory, Choudwar,
district Cuttack.
- (4) East Coast Salt and Chemical
Industries Ltd., S u m a n d i
(Ganjam).

“IDCOL” Brand Portland Cement

High Carbon Ferro-chrome, Low Carbon
Ferro-chrome, Extra Low Carbon Ferro-
chrome, Silico Chrome, Ferro-silicon, etc.

Coiling Tiles, Flooring Tiles, Roofing
Tiles, Ridge Tiles, Dust-packed Bricks,
Common Bricks.

Chemical and Edible Salt

UNITS UNDER JOINT SECTOR

1. Orichem Ltd.,
Jhunjhunawala Garden,
Bhubaneswar.

2. Konarak Jute Ltd.,
50-A, Kharvel Nagar,
Bhubaneswar.

ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ କଣ କହନ୍ତି ?

“ବିଜ୍ଞାନ ଜଗତରେ ଯେଉଁ ବିପ୍ଳବ ଲାଗିରହିଛି, ସେଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଦିଗରେ ଭାରତକୁ ନାନାପ୍ରକାର ବାଧାବିଘ୍ନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ମସିଂ ନିଜକୁ ତଥା ତାର ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଅବସ୍ଥାକୁ ଉଲ୍ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବୁଝିବାକୁ ବିପ୍ଳବରୁ ଯେଉଁ ଅନୁସନ୍ଧାନ ତଳାଇ ଆସିଛି, ବିଜ୍ଞାନର ଖର୍ଚ୍ଚାଧିକ ଗବେଷଣା, ତାହାର ଏକ ରୂପରେଖକୋଳି ଆମେ ସ୍ଵୀକାର କରୁ । ସେହି ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ସକ୍ରିୟଭାବେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଆମ ପୁରାତନ ସଭ୍ୟତା ପକ୍ଷରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଆମ ସଭ୍ୟତା ଖୁବ୍ ସମୃଦ୍ଧ ଏବଂ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଖାସ୍ ଖୁଆଇ ଆସିଛି । ତେଣୁ ଆମ ଜନସଂଖ୍ୟାର ବହୁଳାଂଶର ଜୀବନଧାରଣମାନକୁ ସଫାଶୁଦ୍ଧ ଭିତ୍ତି କରିବାକୁ ହେବ । ତାହା ଆଜି ଏହି ବିରାଟ ସମାସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ । ଏହାର ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ତଦ୍ଵାରା ଲାଭ ନେହେରୁଙ୍କ ହାତରେ ବୃହାଦିକ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ ଏ ଦିଗରେ ଆମର ପ୍ରଧାନ ସହାୟକ” ।

ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏଠାରେ ଆମ ସେକ୍ସପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନର ପୁରସ୍କାର ଉପଯୋଗିତା ତଥା କହୁଛନ୍ତି । ସେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ବିଜ୍ଞାନର ଯେଉଁ ଚିତ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାର ପରିପାର୍ଶ୍ଵକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଓ ଏ ପୃଥିବୀର ସାବତାୟ ବିଷୟ ସଂପର୍କରେ ସଠିକ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ—ସେ ସମ୍ଭବେ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଅଭିସ୍ଥିତ କରିବା ନିତାନ୍ତ ଭିତ୍ତି ଏଥିରେ ସହେୟ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼କଥା ହେଉଛି—ଶାଠିଏ କୋଟି ଲୋକଙ୍କର ଏହି ଦେଶରୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ନାନାବିଧି ଅଭାବ ମୋଚନ କରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଜୀବନଧାରଣର ମାନକୁ ଯେପରି ଖୁବ୍ ଶୁଦ୍ଧ ଭିତ୍ତି କରିବା ପାରିବ—ସେ ଦିଗରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ତାଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନକୁ ଯତ୍ନସାଧନା କରି ଖଟାନ୍ତୁ । ତାରଣ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ମୂଳ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି—ବସ୍ତିବାର ସମସ୍ୟା । ବିଜ୍ଞାନକୁ ଏହି ଦିଗରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଖୁବ୍ ବଡ଼କଥା ।

ଓଡ଼ିଶାର ନୂତନ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ

ଶ୍ରୀ ବିନାୟକ ଆର୍ତ୍ତରାଜ ନେତୃତ୍ୱରେ ଓଡ଼ିଶାର ନୂତନ କଂଗ୍ରେସ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ୧୯୭୭ ଡିସେମ୍ବର ୨୯ ତାରିଖ ଅପରାହ୍ଣ ୧ ଘଣ୍ଟା ୫୫ ମିନିଟ୍ରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ନିଶାଲ ମୋର୍ଟ୍ ୧୪ ଜଣ ସଭ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ନୂତନ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ଗଠିତ ହେବା ପରେ ୧୯୭୭ ଡିସେମ୍ବର ୧୭ ତାରିଖରେ ଯୋଗିତ ହୋଇଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶାସନର ଅବସାନ ଘଟିଛି ।

ଏହି ନୂତନ ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳରେ ୯ ଜଣ ମନ୍ତ୍ରୀ, ୪ ଜଣ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଓ ଜଣେ ଉପମନ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ୮ଟି ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ଦାୟିତ୍ୱ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଛି —

୧ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିନାୟକ ଆର୍ତ୍ତରାଜ	ଘରୋଇ, ଅର୍ଥ, ପଲିଟିକାଲ ଆଣ୍ଡ୍ ସର୍ଭିସେସ୍, ଯୋଜନା ଓ ସମନ୍ୱୟ ଏବଂ ଆଦିବାସୀ ଓ ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ ।
୨ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	ରଜସ୍ୱ, ଜଳସେଚନ ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍, ଶିକ୍ଷା, ଯୁବମଙ୍ଗଳ ଏବଂ ଆଇନ୍ ।
୩ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ମଜିକ	ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ପରିବହନ ।
୪ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଲ୍ଲକା	ଖାଦ୍ୟ ଓ ଯୋଗାଣ ।
୫ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମୋହନ ନାୟକ	ଗୋଷ୍ଠୀ ଉନ୍ନୟନ ଓ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ, ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଉନ୍ନୟନ ।
୬ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କାନ୍ତ କରଣ ଲେଙ୍କା	ଶିଳ୍ପ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ
୭ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଡାକ୍ତର ବେଣୁଧର ବଳିୟାର ସିଂହ	ଶ୍ରମ, ନିଯୁକ୍ତି, ଶୁଦ୍ଧ ସଂସ୍ଥାନ ଓ ଅବକାରୀ ।
୮ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଭଗୀରଥ ରମାଙ୍ଗ	ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର ନିୟୋଜନ ।
୯ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଡାକ୍ତର ଯୋଗେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ରାଉତ	କୃଷି ଓ ସମବାୟ ।
୧୦ । ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ପଟ୍ଟନାୟକ	ଅର୍ଥ, ଯୋଜନା ଓ ସମନ୍ୱୟ, ଖଣି ଓ ଭୂତତ୍ତ୍ୱ ।
୧୧ । ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମତଲୁକ୍ ଅଲ୍ଲୀ	ରଜସ୍ୱ, ଶିକ୍ଷା ଓ ଯୁବମଙ୍ଗଳ ଏବଂ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ବ୍ୟାପାର ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ।
୧୨ । ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅନଙ୍ଗ ଭଦ୍ର ସିଂହଦେଓ	ଜଙ୍ଗଲ, ମତ୍ସ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ଓ ପଶୁ ପାଳନ ।
୧୩ । ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଭଜନନ ବେହେରା	ଆଦିବାସୀ, ଗ୍ରାମମଙ୍ଗଳ, ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଉନ୍ନୟନ ।
୧୪ । ଉପମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମୋହନ ନାଗ	ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର ନିୟୋଜନ ।

—୧୦୧—

